

DET POSTOMDELTE

FAGBLAD FOR FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRER

Nr. 55 - juni 2011

Udgiver:
Danske Sceneinstruktører
Nørre Voldgade 12 2.th.
1358 København K
Tlf. 33 33 08 88
www.stagedirectors.dk
email: info@stagedirectors.dk

Deadline næste nummer:
1. september 2011

Redaktion:
Inger Birkestrøm Juul
Isabelle Reynaud
Steen Madsen

Layout:
Jakob Brandt- Pedersen

Forside :
"Karavana" foto: Inger Birkestrøm Juul

"Tak til Det Kongelige Teaters Arkiv og
Teatermuseet for assistance med fotos"

Grønnegårdsteatret: "Henrik og Pernille" Ann Eleonora Jørgensen - instruktion: Pernille Højfeldt foto: Bjarne Støhr

En enkelt udskiftning blev det til på marts månedens generalforsamling: Kim Dambæk trådte ud og blev erstattet af Kamilla Bach Mortensen.

Generalforsamlingen udtrykte en stor tak til Kim for hans flotte arbejde som formand!

Udskiftningen betyder også at FDS skal have ny formand. Bestyrelsen besluttede ved deres konstituering at ny formand er Christoffer Berdal, der jo har stor erfaring fra det scene-politiske liv. En visuel præsentation af den nye bestyrelse og en fuldstændig oversigt over konstitueringen findes inde i bladet.

Inde i bladet finder I også næste kapitel af Inger Birkestrøm Juuls reportage fra landets store teaterbyer. Vi er nået til Aarhus, nu med dobbelt- α , og det har vist sig at det er en by med et så rigt sceneliv, at det bliver nød-

vendigt at brede stoffet ud over to numre af det postomdelte, så glæd jer til mere Aarhus dette efterår.

Og så vil skæbnens ironi at begge vore æresmedlemmer, Mogens Pedersen og Palle Kjerulff-Schmidt fylder rundt denne sommer. I dette nummer finder I Me Lunds portræt af Mogens: "Afhængig af det dybe vand" hedder den spændende artikel og til september bliver det så Palles tur til at blive fejret.

Og ikke bare det, i dette nummer finder I også artikler om praktiske arbejdsforhold og om Københavns Teater og hvem ved hvad der ellers får sneget sig ind.

Rigtig god læselyst og rigtig god sommer!

Besøg og beskrivelser i løbet af april/maj 2011 i. AKT

Aarhus lader sig ikke kortfattet beskrive. - Som en by kan deles op i kvarterer eller et landskab efter topografi, må det teatrale landskab i Aarhus kortlægges partielt, for at rumme diversiteten, - og lade sig opdage ad et par gange - hvilket betyder, der kommer en II. AKT efter sommerferien.

For indeværende er der til dels fokuseret på institutioner som: AARHUS TEATER, ENTRÉ SCENEN, FESTUGEN, SVALEGANGEN, PALLE GRANHØJ - og nogle af deres produktioner: TARTUFFE på Aarhus Teater og "Rehearsalmatters" fra LABORATORIET, som er i ENTRE SCENENs regi. - Som ekskurs og foræring: KARAVANAs Teater/Band/Ateliér - som har sit helt eget væsen og udsagn.

Allerede ved ankomsten til byen er der den finurlighed, at toget kører helt ind i dybet af byen, udspyer sit indhold af rejsende og kører

nøjagtig den samme vej tilbage og ud af byen igen. - Ingen gennemfarts by, den her Går man ligeud af stationen efter næsen ad gågadeforløbet, for ved kirke og torv, et my til ds. - er umiddelbart at beskue - Aarhus Teater med bred trappeadgang. Vis-a-vis skuespillerskolen, på bagsiden Scala og placering tæt på, Kvindemuseet og caféerne. Arrondissementet for KULTUS i alle dets afskygninger er nær hinanden, uden smålig skelen til hvad hjertet eller andet begærer. - Som cirkelslagene i denne version af Aarhus-mapping udvides, findes de ovennævnte institutioner i mange slags kvarterer. Som det nævnes i et af interviewene, har Aarhus som by det største antal unge i landet, i særdeleshed på grund af Universitetet og uddannelsesinstitutioner. Det mærkes umiddelbart på energien i byrummet, mængden af caféer og underfundige indkøbssteder. Og SMILETS BY formidles også - og i særdeleshed

af en væver brunette, der på yndlingscaféen ENGLen udleverer menukort og vand med usagte forsikringer om at alt lader sig gøre her - på smukt amerikansk. - På AROS er storslået rumlighed og indfaldende lys - og do på Koncerthuset, hvor man som gæst kan fortrække til, noget nær andagtslignende stemninger, indimellem summen af kloge udsagn fra byens ansvarlige for iscenesatte/stagede begivenheder, lejrer sig.

Aarhus-mapping er udover to akter også varetaget af to kolleger fra FDS:
ISABELLE REYNAUD, ty./fr. instruktør,
LABORATORIET, bosat i Aarhus
INGER BIRKESTRØM JUUL, instruktør FDS,
Freelance

TEATER CHEF STEFAN LARSSON

14. APRIL-11

Teaterdirektør STEFAN LARSSON tager imod umiddelbart i forlængelse af et andet møde. En venlig hilsen til den der gik, bliver i samme åndedrag modtagelsen af gæsten, der er sekunderet af Agnete Krogh fra Marketingsafdelingen. Der bydes på mokka, vand og fristende chokolade bidder – medens Teaterdirektøren indstiller sin radar på nye frekvenser.

Og hvad skal vi tale om – det er det væsentlige – og hvor begynder man overhovedet? "Vi har et hus – vores mission er at producere gode teaterforestillinger – at meddele det demokratiet mangler - det moderne progressive demokrati." Og TEATRET defineres som det der ligger mellem politik og journalistik. "Kunsten er Kvalitet - uden at skele til profit og det kommercielle." "Teatret er en stemme: "Hvad er det at leve "? – Det er alvorligt og vigtigt! " TEATER handler også om IDENTITET,

som det viser sig tragedien/komedien/farcen. – "Egentlig er det jo en dybt skizofren kunstart – en blanding af kunst og underholdning, avantgarde og bredde".

Denne sæson er Stefans første med eget repertoire, efter to års tilknytning. TARTUFFE afslutter denne sæson og viser hen til en bevægelse mod at være Danmarks Internationale Teater: – næste sæson fire udenlandske instruktører – og flere internationale og nationale samproduktioner vil blive udviklet; det Nordiske samarbejde, også i form af skuespillere som ressource, er tænkt ind i næste sæson. Det teatralde udgangspunkt er syv år som Kunstnerisk Leder af scenen: ELVÆRKET, der er en del af DRAMATEN i Stockholm. - Det primære anliggende her, var at udvikle nyskabende dramatik udelukkende baseret på INDHOLD/KUNST. På en måde var det nemt. Også på ELVÆRKET, med produktionsstøtte fra "SIDA"

skabtes internationale samproduktioner med Sydafrika/Capetown Town-ships og Kina. – En anden form for politisk teater, i stedet for "politisk korrekt teater". "Ikke snakke så meget – men GØRE noget!"

Denne sæson på Aarhus Teater har vist en stor publikumstilslutning og kan økonomisk udmøntes i en fremgang fra 9.2 millioner til 11 mill. "So far so good"! – Visionen er også at arbejde med de scenetekniske grupper frem mod "team-arbejde" – et område der også pågår på ELVÆRKET - og Det KGL. I øvrigt. Det er et vigtigt aspekt at indarbejde i den næste generation af teknikere – det giver større glæde ved og ansvar for produktionerne og får hele repertoireteatrets proces med prøve-timer og omstilling til aftenforestilling til at give mere mening. – SCENEKUNSTRAPPORTEN nævner det også - og det skal også ses i lyset af økonomiske ressourcer og prøvetid.

Ideen om at blive Teaterdirektør på Aarhus Teater blev inspireret af Staffan Valdemar Holm, der var chef for DRAMATEN – og som gjorde Stefan opmærksom på det kæmpe potentiale AARHUS TEATER med STORE SCENE og SCALA og budgettet udgjorde. –

Eksistentielt har det kunnet lade sig gøre, fordi Stefans kone og tre børn alle er flyttet med til Aarhus. Han finder at byen har alt hvad en by skal kunne byde på med kunstudstillinger som f.eks. Aros, Den Jyske Opera, undervisningsmiljøer, Universitetet,

Dramatikerlinien, sport etc. – Både af kollegerne på Aarhus Teater og f.eks. på sportsplassen - som forældre til en dreng der spiller fodbold - er Stefan og familien blevet modtaget "skide godt"! – I øvrigt er Stefan selv vokset op i en suburb til Stockholm, så provinsen er ikke fremmed for ham. – Og så er der jo umiddelbar flyforbindelse til Berlin og London og Hamburg er tæt på, med et fantastisk teaterliv. Muligheden for og perspektiverne i at udvikle samarbejdet med film- og teater ligger lige for med "Filmby Aarhus". – Og kontakten til DRAMATEN er positiv og bruges til stadig dialog.

Og nu kan Teaterdirektøren ikke sige mere - siges det med et virkelig venligt smil - og der hilses af med en billet til TARTUFFE og en elegant bevægelse

.
Reporter: Inger Birkestrøm Juul FDS

TARTUFFE - MOLIÈRE

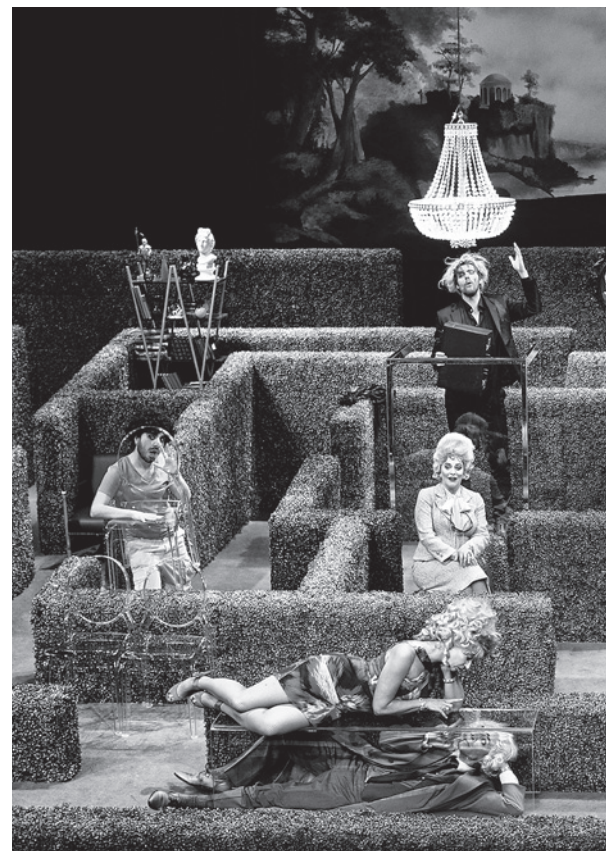
Instruktør Oskaras Korsunovas

Stoleraækkerne rejser sig skrånende i højden - og giver publikum et gedigent overblik over scenografen Vytautas Narbutas hække labyrint, så det fra tilskuerens p.o.v. opleves, at se mere og før skuespillernes karakterer. - Dette "hækkeløb" giver alle options for den klassiske komedies signatur: udogindafldøre - forviklinger/forvekslinger i én lang herlig kæde - og i det efterfølgende er det klassiske et spor der ligger under krasbørstige fremtoninger, toiletscener og diskretion er ingen æressag. - Tilføjelser er en prismekrone, nogle kitschede skulpturer, Phillip Starch plastikmøbler, et køleskab af amerikanske dimensioner, et ovalt spejl plus tilløb til møblering i denne verden af sær parcelhusindretning.

Madame Pernelle fremtræder i cremefarvet outfit og blåt-sølverne hår og betér sig som en fusion af Dronning Elisabeth, tilsat noget Margareth Thachter og en kniv-spids Louis

quatorzième. - Hun betoner Orgons vanvittige besættelse af Tartuffe, der har fordrejet al fornuft i hans hoved og handling.

- Familiegalleriet opviser Cleante som venligt vigende drukmås med hemmelige rødvindepoter, Elmire iklædt østeuropæisk trafficking-charme og paryk med Solkonge-inspirationer, er lige så beregnende som hendes røde remsko er himmelhøje. - Mariane som touperet blondine -i rent rødt med kavaler-gang, må tumle med mange kvaler i dette kvindelige selskab. - Dorine studser manisk hæk medens munden løber og har i dette selskab en finurlig tvetydig apparition. - Valere med køk blå hår-tot, svimler meget rundt - før han rettelig befinder sig i hæk og aske med Marianes "det ender med en Lily-model" - og Damis, som palæstinensisk look-alike i gulgrønne flagfarver og teenagetum-mel - er overalt med tilløb til hiphopattituder.

Da Tartuffe - alt i sort - med sløset bleg paryk og slet skjult djævelskæg- og hår, endegyldigt vrider den sidste fornuft ud af Orgon - og med hårdtslående guddommeligt misbrug, får tilranet sig den hele matrikel, arv, ALT - bringer hybris Fanden til fald, fordi han hæmningsløst råboller Elmire på en plastiksarkofag hvorunder Orgon indespærret er vidne til kødets forkrænkelse med få millimeter mellem sig og den famøse handling. - Så kan han fatte det, kan han! - og som i ordentlige komedier falder alt i hak og på plads i den sidste tummel, med og uden syrlig eftersmag efter temperament.

Komedien af Molière er denne april -11 opsat på Aarhus Teaters SCALA scene.

Medvirkende: Peter Flyvholm, Inge Sofie-Skovbo, Abders Baggesen, Dorthe Hansen Carlsen, Merete Voldstedlund, Kim Veisgaard,

*Aarhus Teater: "Tartuffe"
instruktion: Oskaras Korsunovas
foto: Rasmus Bæmmer*

Mette Døssing, Sargun Oshana, Andreas Jebro. Kostumedesign: Filipia Elisdottir, oversættelse: Jesper Kjær, lysdesign: Jonas Kongesbach, lyddesign: Andreas A. Carlsen, koreografi: Kasper Dagaard, parykmager og maskør: Haakon Sitje, komponist/"Damis Theme" Carsten Nielsen. Produktionsteam: Producer Lars Søgaard, dramaturg Louise Rahr Knudsen, forestillingsleder Trine Tue, voice coach Louise Thrane, marketing Agnete Krogh.

Set af: Inger Birkestrøm Juul/FDS, 14.april 2011

JENS FOLMER JEPSEN

CHEF AARHUS FESTUGE 14.APRIL-11

I døråbningen på et travlt kontor i OFFICERSBYGNINGEN, Vester Allé i Århus, spørger jeg en tilfældig, smilende person, om der er chance for at træffe chefen her en sen torsdag eftermiddag, alternativt få en aftale i stand... Et skridt tilbage i lokalet adresseres ønsket til ds – "han er lige her!" – og chefen dukker frem af vrirten af mennesker i bevægelse. En ultrakort intro mødes med – "det gør vi da med det samme!" – og på chefens kontor ekserceres nogle stole rundt, så gæsten sidder højt og JENS placerer sig på den lave stol. Som interviewet ganske uformelt er kommet i stand - er en beredvilighed og imødekommenhed over for den indtrængende smukt mærkbar... "Vil gerne vise hvad vi er gode til i Århus"... "Fra det Lokale til det Internationale – fra intimitet til større udfordringer"... "KULTURFESTEN (Århus Festuge) er "vaner" og det er ok, men der skal MODBILLEDER til vanerne. – Vi anskuer

KUNSTEN som en delmængde af KULTUREN". Her i Officersbygningen skydes venligt fra hof-ten – statements med substans. "Århus har som by mange kendemærker: Arkitektur, Design, Mad, Filmby og Undervisning. I 80'erne var kvaliteten i kulturlivet kendetegnet ved, der var mange arbejdsløse der medens de var ledige fulgte f.eks. et år på Universitetet og engagerede sig i kulturlivet, som fik et vældigt løft – også set i lyset af, Århus som by - har det største antal unge mennesker – som bruger og påvirker kulturlivet aktivt." "Ud af det felt er også opstået mange uciviliserede mønstre, "fredagsbarens" ritualer er påvirket plus "civil ulydighed" – og er uden at være patetisk – fulgt op med: energi, troværdighed og rummelighed." – Vigtige komponenter i forhold til politikere og embedsmænd.

JENS FOLMER JEPSENS egen baggrund er mangfoldig: Tekstforfatter, tilrettelægger, instruktør og producer af en lang række danske tv-programmer, serier, film, teaterstykker, revyer, dvd'er, musikvideoer og noveller. – Ansættelsen som FESTUGE-CHEF er nu på 5.år (2.+2.+2.) og kører velsagtens 7 år. "Udefra er det fint – indefra er 9 år bedre. – Det at tilpasse nye ting organisatorisk kræver ca. 3 år som første etape". – AARHUS-FESTUGE har et budget på 16-17 mill. fra Kommunen – i alt 21 mill. - heraf sponsorerer erhvervslivet ca. 1 mill. – Der er en høj grad af samarbejde og gensidighed parterne imellem. F.eks. arbejdes der aktivt med ny teknologi i INNOVATIONSLAB, som virksomhederne har glæde af og som knytter sig til tidsånden.

FESTUGEN opererer med 3 hovedpunkter: "1) Det ENESTÅENDE: koncertkonstellationer, byrumsscener, og kulturmøder som foregår

udelukkende i Århus i disse 10 dage, dvs. noget man GÅR GLIP AF hvis man ikke kommer! 2) På FORKANT: kultur, der pejler tidens tendenser og peger i den retning, vores verden bevæger sig og 3) LIVLIGHED og LIVSGLÆDE: Alt det som begejstrer og overrasker Festugens gæster i øjenhøjde – der er ingen autopilot her”.

Den faste STAB er på 8 – 10 personer og i 3 måneder op til FESTUGENS afvikling ca. dobbelt så mange. – CHR. LOLLIKE – tidligere KATAPULT scenen i Århus - nu leder af CAFÈTEATRET i Kbh., er ansat som konsulent/”SPEJDER”. Alle holder sommerferie i juli. – 1 uge før tilknyttes de FRIVILLIGE – for STUDENTERPRAKTIKANTERNE gælder ½ års praktik. – I år er tilknyttet et ”Ungdomsråd”, som har været medvirkende til at udtænke planer for, hvordan ungdomsdruk kan håndteres. Det har resulteret i en alkoholfri

minimusikfestival "SMELLS LIKE TEENS" for de 13-17årige – i stedet for "UNIVERS" (et stort telt med underholdning og udsækning på Store Torv), som nu er lukket. – Der er også anskaffet nye by-rumsmøbler "LOOPS", som er røde og cirkulære og som inviterer til anden adfærd: at sidde og være sammen – hellere end at stå og hænge rundt. På Pustervig Torv køres især kopimusik, på Klostertorv er der indrettet FARVELA-agtigt med "FAIR-BAR" og Indiensstemninger. Byparken er børnenes – i 2010 byggede FESTUGEN en konkret bro mellem GJELLERUP og ÅRHUS kaldet "Ramadan". – Den gav anledning til megen diskussion, men Jens er glad for de lavede den for at bryde kulturvaner. – Der var også gavlfotos af Jakob Holst og Joachim Ladefoged som begge i årevis har rejst tværkulturelt. Dette års FESTUGE 2011 har som tema: "BEAUTIFUL MISTAKES" og vil fokusere på tilsyneladende fejl, som viser sig

som frugtbare og skønne udfordringer. – Der kommer ny byrumsarkitektur med blandt andet "ARCITECTS OF AIR", musikfestivalen THE MEDIUM RARE SESSIONS, filmfestivalen FILMLAB AARHUS, teknologifestivalen NEXT, de oplysende AARHUSSAMTALER, jazzfestivalen JAZZ MISTAKES samt eksperimenterende TEATER håndplukket fra den blomstrende koreanske performance-scene. Der vil også blive udviklet INTERNATIONALT samarbejde i stil med sidste års forestillinger af "BACK TO BACK Theatre" og RIMININI-PROTOKOLL, der skabte film og teater med inddragelse af borgerne. Og endelig flere co-produktioner med AARHUS TEATER – som sidste år med Rickie Lee Jones-koncerten som solokonzert på Aarhus Teaters scene opnåede ro og dialog med publikum. – AARHUS- samtalerne bevares og videreudvikles: "noget betyder noget"... "identifikation og værdier".

Der er meget mere – og vi sidder midt i processen, hvor et levende lydtapet af stemmer og trin vidner om livlig aktivitet på alle niveauer. – Vi beslutter at afslutte og fortsætter i hver sin bevægelse mod genoptagelse af opgaver – og informationer. JENS HAANING, pressemedarbejder - fremsender imødekommende og flux alle ønskede informationer pr. mail – også fotoet af JENS FOLMER-JEPSEN, som jeg i gang- og kontorforløbet finder opslugt af nye ting - og når at give hånd - inden Officersbygningen forlades.

Reporter: Inger Birkestrøm Juul/FDS

PER SMEDEGAARD

sceneinstruktør og ny teaterchef på teatret Svalegangen siden 2010

Per Smedegaard: I dag har jeg mit første sæsonprogram for Svalegangen på gaden. Hvilket er sjovt at tænke på når man kender på min baggrund. Jeg har boet i Århus i 5 år - for 15 år siden.

På det tidspunkt levede jeg af at være klovn og lavede en masse undergrunds-teater. Den daværende Byens Åbne Scene (i dag Katapult) gav rige muligheder for at udfolde sig i alle retninger. Det var super. På det tidspunkt ville jeg være skuespiller. Men jeg tror det er godt for kunsten, at jeg ikke blev det! Til min meget store overraskelse kom jeg ind på instruktionslinjen på Statens Teaterskole. Jeg søgte nemlig kun ind i vrede, fordi jeg ikke kunne blive skuespiller. Men i bakspejlet kan jeg godt se at det var det jeg skulle. Allerede som 14-årig lavede jeg teater i Hedensted og jeg blev leder af børneafdelingen og senere hen leder

af ungdomsafdeling. Entreprenørskabet og lederskabet har altid været der og hvis der ikke var nogen der havde en forestilling til mig som skuespiller, så satte jeg selv en op!

Jeg gik i 4 år på Statens og det var fantastisk! Der fik jeg alle redskaberne og indsigt i alle mulige former for teater, jeg ikke kendte i forvejen, til at kunne lave teater. Jeg var så heldig at Geir Sveaass (Chef på Ålborg Teater) spurgte mig og min kone, om vi ikke ville komme "fast" til Ålborg Teater - jeg som instruktør og min kone som skuespiller. Det var lige på det tidspunkt hvor Anders Fogh havde reduceret støtten til enkeltprojekterne fra 21 til 6. Det var en unik og enestående chance til at komme ind på en landsdelsscene. Jeg er Geir meget taknemlig... Jeg var der fast i 2 år og tilknyttet i otte og fik bl.a. indsigt i sæsonplanlægning. Men jeg væddede jo med Martin Lyngbo på vores dimissionsfest

om, hvem der først blev teaterchef. Der gik 6 måneder og han blev chef for Mungopark. Jeg er faktisk ikke sikker på om jeg gav ham den flaske whisky - det må jeg lige finde ud af.

Selvom jeg havde et rigtig godt kunstnerisk CV, så kunne jeg ikke være sikker på at det var nok til at blive teaterchef. Så jeg tog den grundlæggende lederuddannelse i Center for Erhvervsudvikling. - Det første skridt for at blive en rigtig god leder af en organisation. Jeg fandt lynhurtig ud af at jeg skulle videre på et BA i ledelse ved University College i Nordjylland. Det har været enormt lærerigt og givende for mig. Som freelance instruktør er du også projektleder, men du er ikke organisationsleder! - Som instruktør er du vant til at du skal besvare alle spørgsmål der kommer, fra instruktionen til manglende toilet-papir. Men det er ikke det det handler

om som organisationsleder. Man må kunne løfte sig op på det organisatoriske niveau og uddelegere til dem der har bedre kompetencer. Jeg er hverken administrator eller produktionsleder på Svalegangen, men bruger mine kompetencer til at fungere som organisationsleder. Lederuddannelsen har gjort mig til en bedre instruktør, det er jo således at hvis du vil lave ændringer til kunstens fordel, skal det ske i forhold til det organisatoriske og til markedet. Teaterkunsten er alt for introvert og det har gjort at vi har mistet min generation som teatergængere. De går i biografen i stedet for. Vi er nødt til at lære folk - via vores kommunikation - til at gå i teatret igen. Det er også derfor at Teater Svalegangens hjemmeside efter sommerferien er smart phone tilgængelig.

Min rektor på teaterskolen Janken Varden sagde engang: "Kunsten må opstå i krydset mellem det der er subjektivt nødvendig og objektivt genkendeligt". Det kunne jeg ikke være mere enig med!

Det vil sige vi skal være bedre til at markedsføre os, vi skal ikke nøjes med kultursektionen.

Det er os der skal sætte dagsorden på redaktionelt niveau med et nyt indhold. Det håber jeg er min åbningsforestilling "HVID STOLTHED" her i Svalegangen, der handler om sammenstødet mellem de autonome og de højreorienterede her i byen, vil bidrage til. For teaterbranchen handler det om at lære til at kommunikere - og ikke kun med sig selv! Internet og live-medier er fremragende kommunikationsværktøjer og via dem kan man opsøge live events. Jeg tror den virtuelle kontakt, koblet med den reelle kontakt er noget folk tager imod. Publikum kan være til stede på en anden måde. Jeg tror den 4. væg er død!

Udover det, vil vi renovere Svalegangens foyer, der lige nu ligner mere en Danske Bank. Det unge publikum skal imødekommes, men uden at foyeren mister sin funktionalitet og komfort. Foyerscenen bliver omdøbt til "OFF THE RECORD" og bliver en scene der er klart inspireret af Transformator i Ålborg. Det bliver Nikolaj Minerka, uddannet fra Århus Teaterskole der kommer til at stå for den. Vi kan jo desværre ikke bruge ensemblespiller fordi vi ingen har. Derfor har vi tænkt os at

"connecte" denne scene til vækstlagmiljøet i byen, også inden for andre kunstarter. Det vil være noget slampoeetry, trylle-kunster, rap. Vi kommunikerer kun virtuelt til publikummet. Det bliver 26 torsdage fra den 6. oktober til ind i april, hvor der vil være forskellige arrangementer. Vi gør det, fordi vi gennem vores turnéforpligtelse har en meget lang planlægningshorisont, det går imod aktualitetskravet. Og for at åbne op for det fantastiske miljø der findes her i byen. Det skal være attraktivt for vækstlaget, for subkulturen, at blive i byen. Udover det er der en anden sidegevinst.: Vi åbner døren for et helt nyt publikum der "connector" til huset. Og måske kan en kunstner der optræder i år på "Off The Record" blive en del af repertoire næste år! Vi vil udvikle en ny type kulturbrugere, som tør satse og at det kun koster 50 kroner i alt inklusive en øl efter forestillingen - det gør heller ikke noget! Jeg tror på, at vi om 2-3 år er oppe på 3 aftener eller mere med arrangementer på "Off the record"!

Teatret Svalegangen har den mission, at vi skal tiltrække såvel det unge som det modne publikum! Vi skal sætte nyt perspektiv på

deres tilværelse ved at udfordre de "rigtige" meninger. Vi skal via kendte teaterformer overraske med teatralitet og magi. Vores vision er at Svalegangen skal være et hus fuldt af liv - også kunstnerisk. Vi vil flytte produktionen tilbage til Århus. - Lige nu forgår mange produktioner i København og bliver færdiggjort her de sidste 14 dage før premieren. Vores anden vision er at være en af landets mest anerkendte "brands", via de nye medier, men også på grund af nyt indhold på scenen.

En anden vision er at opbygge en gruppe af Skuespillere der skal komme fra Århus. Jeg mener vi svigter kulturen i denne her by, når forretningsmodellen er at alle folk flytter til København for at blive ansat alle andre steder i landet. Vi skal leve af det der forgår her i byen.

Hvad fremtiden bringer, det ved jeg ikke. Det var en mission for mig at blive teaterchef, men jeg er også familiefar og instruktør. Og ind i mellem kan jeg godt synes at jeg instruerer for lidt. Så jeg er sgu spændt på hvordan jeg har det om 3 år - om jeg tænker: nu skal jeg ud og lave nogle forestillinger, eller om jeg vil endnu mere og større organisationsledelse!

*Interviewer: Isabelle Reynaud,
Århus den 15.04.2011*

JESPER DE NEERGAARD

Interview

ENTRÉ SCENEN kundgøres med et smældende billboard hængende tværs over Grønnegade i Århus, hvor vejen skræner opad og der ikke oplagt ligger teater. – Lidt tilbagetrukket – en interessant indgang a lá lagerbygning med aflæsningsrampe – ligger et herligt teater rum, hvor en gruppe dansere varmer op. – Den indtrængende henvises til en udgang back stage, og befinder sig nu med huset lavtliggende tv og en stejl, vår grøn skrænt – som hæver sig th. Indenfor bagerste dør åbenbares kontorer, adskillige skønne prøverum, og midt i frokosten påbegyndes interviewet med Entré Scenens leder: JESPER DE NEERGAARD. – Med reference til skrænten udenfor, muntret vi os over skræntens niveauforskel - som en Lykke (Friis) klimabuffer – og Jesper nævner det at høre/være døv overfor fuglene "hvor de dog larmer", når man opdager stilheden afslører lyde af bølgeskulp og vindens susen. På forespørgsel om

navnet de Neergaards oprindelse, fortælles at referencen er til en gård fra 1600-tallet ved Skanderborg, hvor velhavende bønder efterhånden bredte sig og købte det halve Sjælland, for derefter ad åre – at formøble en del af det igen. – De Neergaard-familien rummer også en bror og en fætter: Peter og Jan som ligeledes er i det teatrale felt med scenografi, film og billedkunst.

JESPER de Neergaards begyndelse sættes til 12 års free-lanceliv i København, som klassisk uddannet instruktør – og opmærksomheden på ENTRÉ SCENEN, hvis bestyrelse i år 2000 ønskede sig en Kunstnerisk Leder og en Administrativt ansvarlig, som afløsning af et énstrengt lederskab. – 11 år er det blevet til nu – et åremål Jesper ikke havde forestillet sig oprindeligt, men som giver fuldkommen mening nu.

Hovedfokus var og er henholdsvis lokal miljøets behov, og kunstnerisk: det ordløse teater, performance/dans og det at VILLE det, stole på at se på scenekunsten med nye øjne, at stille grundlæggende antagelser på prøve. Jespers ambition er: "at krydre klassiske ambitioner, ved provokere andre billeder frem, at lægge et program med lokale kunstformer – performative, levende - også indenfor musik og billedkunst, at vise billeder af eksistens og tilværelsens nødvendige alternativer."

Oprindeligt fik Entré Scenen ikke statsstøtte, men får nu fast 1 mill. og fra Århus Kommune er de oprindelige 400.000 årligt ekspanderet til en 5-dobling i driftsstøtte. Læg hertil Regionale midler, fonde, KKN/Kultur Kontakt Nord – som giver rejsetilskud, EU-midler til f.eks. "Artist in residence", DNA/Developing of New Art – og man forstår, ENTRÉ SCENEN i JESPER de NEERGAARDS 10-årsledelse er

vokset fra lokalt fænomen til en scene med Internationalt vingefang.

Der er et vægtigt netværk og samarbejde med f.eks. NNN/New Nordic Network, FÅR 302 i København og JUNGE HUNDE, som hvert andet år afholder en festival på Entré Scenen. JUNGE HUNDE viser eksperimenterende scenerier, som efterfølgende bedømmes med en "rigtig" vidneskranke, med ANKLAGER, VIDNER, FORSVARER og en DOMMER (JESPER selv!) – til lejligheden udstyret med kapper, kiksede parykker og dasganzesmolevitten. – Som udgangspunkt inviteres: "Call for Artists" som genererer ca. 150 ansøger, ud af hvilke der vælges ca.15. NYTÆNKNINGEN anbelanger ikke de deltagernes alder, så JUNGE ligger i det originale i det der præsenteres – f.eks. et kompagnis nye veje i forhold til tidligere produktion med en 60-årig frontfigur. DNA rummer omkring

500 kunstnere og 60 forestillinger sendes rundt i dette netværk; her arbejdes også sammen med NOVA SIT RAG/NEW WEB.

LABORATORIET, som netop har fremlagt "Rehearsalmatters" fortsætter sit arbejde med forsøgsbaseret arbejde - og Århus' ønske om at blive KULTURBY i 2017 – videreudvikler også meget allerede eksisterende samarbejde i byen – "de skæve bryllupper" kalder Jesper det. – Om de sceniske udsagn på Entré Scenen betones: "krydsfeltet hvor der er gnist, - hvor de der står der - er 100 % vederhæftige og tilstedeværende, som er der med en GRUND – og publikum er med"! Det professionelle aspekt kan forskyde sig "ved flytning til andre kvaliteter – andre "lommer"!"

Der pågår pt en del forhandlinger i Århus' instanser imellem, som forholder sig til ENTRÉ SCENENs videre liv – forstået som fysisk sted: den pittoreske bygning nedenfor skrænten,

skal rives ned i år 2012, så hele menagen skal flytte, uagtet Jesper finder de sceniske kvaliteters herlighedsværdi er høj. – Der afventes beslutninger samtidig med planlægningen for næste sæson ikke må lade sig påvirke af usikkerhedsmomentet om, på hvilken location institutionen lander. – ENTRÉ SCENEN har søgt om Brobjergskolens Scener, som ligger vis-à-vis med Ridehuset, Officer bygningen og Koncerthuset, Godsbanen har også været nævnt – men strengt taget kan man ikke vide noget før et officielt svar på ansøgningen. Visionen på det kunstneriske plan er for JESPER at koncentrere sig om et primært: Dansested, Visuel Scenekunst, Installationer "så længe de bevæger sig!"

PRODUKTIONSHUSET, ET ENSEMBLE af skabende kunstnere – som kan vælge de udøvende kunstnere og som bliver supportet i deres karriereudvikling. "Fra det introverte til

exploration, den livslange undersøgelse, den tekniske stabs videreudvikling i kunstnerisk henseende – og arbejdet med publikum – helt ud over prosceniumskanten" er åbenlyse visioner. – Overordnet kalder Jesper det: "Et Produktionshus" og nævner det afgørende i at være "generøs og gæstfri og inkluderende, - den 4.væg skal ikke være en mur!" – I arbejdet med publikumsudviklingen er etableret en KLUB GALORE som arrangerer teaterture til f.eks. Hamburg og inviterer til åbne prøver hele forløbet igennem. Samtalen/dialogen med publikum opfattes som et reelt feed-back og skaber et "fællesskab om Ritualen". De personlige billeder publikum har i deres hjerner skal være genkendelige på scenen – også når disse optræder som helt nye billeder. Og væsentligt – samarbejdet i byen, kurationen og det Internationale samarbejde.

Der har været blynd-korte afbræk i interviewet, når Jesper finurligt har meddelt en pibepause, og trækker ud i grønningen. Med dette udsigtspunkt gennem vinduernes lysindfald i prøvesalen hvor vi sidder, registreres også næste gæst Jesper skal tale med, som har en lang entré med skrænten som baggrund. I udfadningen modtages direkte på usb-stick, billeder fra eksperimenterende forestillinger og et stemningsfuldt, vellignende af chefen selv - Jesper, diskret med pibe.

Reporter: Inger Birkestrøm Juul, Århus d.3.maj - 2011

INGE SØLVSTEN

Leder/instruktør

KARAVANA TEATER Leder/instruktør: INGE SØLVSTEN, Nørre Boulevard 1, Århus Kunstnerhuset KARAVANA: Professionelt Teater, Band og Atelier

Det starter i gården: en forsamling af Seminariestuderende plus lærer har samlet sig og bedes af ULLA om at vente lidt, fordi allerede ved dørtærsklen begynder forestillingen: LIVSBILLEDER

Der er spænding at spore inden døre. KARAVANAs tre afdelinger: TEATER, BAND og ATELIÈR er udstillings- og forestillingsklar, med samt kunstnere og lærerkræfter. Visning og rundvisning strækker sig over denne dag, hvor de fremmødte ca.25 personer får vist og fortalt, hvad KA-RAVANA står for og arbejder med.

I forhallen befinder sig et fabeldyr med en mægtig maske – og et par, poserer festklædt ved et trappeforløb, hvor hans ene ærme er tilføjet et hjorteagtigt dyre hoved... Væsenerne guider os ind i et rum, hvor scenen angives i ks/ds ved et hjørneskovarrangement m. et minifelt-køkken - og på bag- og sidevægge, rammer uden billeder. En nydelig standerlampe, nogle løse stole og en trappetige udgør de scenografiske elementer.

I dette sceneri vises/gennemspilles billedforløb, nogle repetitivt, som rummer genkendelige situationer, bearbejdet til et surrealistisk niveau - f. eks: træder en mand frem i nobelt tøj – lokket af en gulerod, der med passende mellemrum fires ned fra loftet og frister til adskillige forsøg efter at nå - og om muligt at spise den. Den anden mand træder frem og demonstrerer et mønsterforløb med særegne

bevægelser, nidstirrer publikum – og træder tilbage – frem og repeterer.... En kvinde i balkjole bestiger trappestigen og sætter i et urskrig efter en mand på scenegulvet. Han har forsøgt sig med forskellige positioner, men er tydeligt ikke faldet i smag. Tre små grisemasker stiller op i uskyldige tableauer og forfølges skarpt af en høj, generallignende person, som med overdimensioneret skulderbredde i en lang dyster frakke, udfører fascistoide, voldsomme marchbevægelser. Et par "rider ranke" rundt i manegen, – en filmkommentar med ravnemotiv kører i skovhjørnet - og et "kor" performer en profan varieté i kostumer med påsatte hjortedyr...

Efterfølgende panel med skuespillerne: Torben, HP("kan godt tåle meget mere gys"), Githa, Kim ("faldt i K-gryden og er blevet her siden, stammer fra Langeland og har tidligere kørt lokalradio") - og instruktøren/Lederen

Inge Sølvsten - modtager gerne spørgsmål efter opførslen og sætter samtidig publikum ind i Kunstnerhuset KARAVANAs præmisser: Alle kunstnere gennemgår et 14 dages prøveforløb, vurderes og overvejer selv, om der er potentielle tilstede for arbejdet med kunst på professionelt niveau. - De godkendte optages på de respektive linjer: TEATER, BAND eller ATELIER - og arbejder her under supervision af

lærere der selv er udøvende kunstnere, samt har en pædagogisk platform. KARAVANA har eksisteret siden -93 og vil inden længe flytte til store velfungerende rum og atelier på Graham Bellsvej, Århus N, hvor byggeriet til 13 millioner er i fuld gang.

Teatret arbejder i ensembleformen og er baseret på: K-faktoren = KARAVANA-

faktoren. X-faktoren - at blive til grin og stemt ud - har ingen tilhængere i dette regi.

På Atelieret er Galleristemning, med arbejdende kunstnere og deres værker ophængt til skue. Lærerne fortæller om arbejdsmetoder og -måder, hvoraf et havnetema på fornem vis genkendes i flere forskellige billeder og som også fortolkes i flere forskellige genrer. - Tegning - bl.a. med bambuspind, tryk, akvarel, monokrome flader og minutiøse mønstre - fra små formater til helt store lærreder. - Atelieret udstiller overalt fra Århus Rådhus til - i øjeblikket sammen med Kvium i Norge - en vandreudstilling der også har været i Oslo og nu på vej til Kunstmuseet i Tønder.

I underetagen holder Bandet til. - Den ene rytmesektion betjenes af en medvirkende fra teaterforestillingen - dog fremtræder han nu uden generaloutfit. Bag bløde plader sidder trommeslageren, der smilende bukker formfuldendt ved applaus mellem numrene. To guitarister flankerer gruppen - og i ds befinder sig en keyboardspiller. - Forsangerens hænder sitrer - hans ansigt udtrykker alvor - og hans fortolkninger af flere Krebs-sange bærer

"Karavana" foto: Inger Birkestørn Juul

"Karavana" foto: Inger Birkestrøm Juul

sjælelige kendemærker. – Bandet modtager applaus – og giver et ekstranummer. Efterfølgende er der interview med lederen/ instruktør Inge Sølvsten, som har arbejdet med projekter 12 år i EU-regi, Ulla som underviser i Forumteater og Drama, og David - oprindelig undergrunds-musiker fra Skotland – som nylig er ansat til at udvikle afdelingen

"CROSS-ART", hvor hele film- og maskedelen vil få særligt fokus.

I princippet er "alt til salg" – dvs. udstillinger, forestillinger og bandoptræden til festligheder. Indtjeningen går ind i KARAVANAs produktionskasse til nye produktioner. KARAVANA har bl.a. optrådt på Nordens Hus i Reykjavik,

til OL i Kina og for Dronningen. "Drivkraften i huset er KUNSTEN, respekt, troværdighed og engagement". "Deltagerne er kunstnere som er ansat". "Teater er MØDET" og MÅDEN er primært "billedstof-teater" ved at "eksperimentere, sanseliggøre og forfine udtryk".

Note:

KARAVANA Kunstnerhus officielle status er: Beskyttet Værksted, §103 - under Aarhus Kommunes Socialforvaltning/ Voksenhandikapområdet. – Kunstnerne er voksne med nedsat psykisk og fysisk funktionsevne. KARAVANA arbejder specifikt med Social Inklusion. – De seks medarbejdere består af professionelle billedkunstnere, musikere, skuespillere og projektmagere.

Gæst/reporter: Inger Birkestrøm Juul/FDS – mandag d.4.april-11

PALLE GRANHØJ

Uddrag fra interviewet Palle Granhøj, interviewrække "REHEARSAL MATTERS"

Granhøj Dans is an internationally acknowledged dance company that has its base in the city of Aarhus, Denmark. The productions of Granhøj Dans are created by the company's artistic director and choreographer Palle Granhøj, in close co-operation with the dancers, and visual designer Per Victor. The starting point of every production is the Obstruction Technique developed by Palle Granhøj, and which has made possible the creation of about 20 original works the last 20 years.

Uddrag fra interviewet Palle Granhøj, interviewrække "REHEARSAL MATTERS, www.rehearsalamatters.org LABORATORIET ved Entré Scenen.

Interviewer: Barbara Simonsen, Århus, december 2008

Hvornår holdt du op med at lave trin?

Palle Granhøj

I 1996. Eller 1994, for da havde jeg mødt Nancy Spanier nogle år forinden på en workshop i København, hvor hun præsenterede mig for sin obstruktionsmåde at arbejde på. Det var egentlig ikke obstruktion, det var mere det at improvisere. Og det var "scary business" for mig, så skræmmende, at jeg brugte den gode gamle teknik med at møde op og sige, at jeg ikke var så godt tilpas, så om jeg lige måtte kikke på. Det fik jeg så lov til. Og fandt ud af, at det ikke var så farligt, som jeg havde troet.

Hun inviterede mig til at være med i en produktion på Svalegangen, hvor hun var instruktør sammen med daværende teaterleder Lis Vibeke Kristensen. I den produktion mødte jeg hendes metode, som hun havde

brugt i uddannelsen på Aarhus Teater, hvor hun var gæstelærer igennem mange år. Skuespillerne skulle lære en nultekst og et arrangement, og så øvede hun med dem med det formål, at de skulle være i stand til at bibeholde koncentrationen på nulteksten, mens hun fysisk manipulerede med dem.

Det mødte jeg på Svalegangen, hvor jeg var den eneste danser, og resten var skuespillere. Og det syntes jeg simpelthen var så spændende, at jeg begyndte med danserne "i baghaven", som jeg kalder det, mens jeg stadigvæk lavede det traditionelle forløb – for at finde ud af, om man ikke kunne tage det ind i en dansers verden. Og jeg kunne bare se: SÅ skete der noget! Tingene væltede simpelthen bare frem, i stedet for at jeg skulle stå der og gruble over, om man nu skulle vende foden indad eller udad. Og samtidig skete der jo ikke en skid med de trin. I 1996 tog jeg

mod til mig og lavede en forestilling, som hed Obstruction Ultimatique. Og det var en forestilling, som præsenterede hele det regelsæt, jeg var kommet frem til på det tidspunkt.

Hvad er det, der sker, og hvad er det, der vælter ud?

Først og fremmest bygger det på dansernes egne trin, hvor det i den traditionelle metode jo er koreografens trin, som danserne skal kopiere eller i hvert fald lave en fortolkning af. Den anden metode bygger på, at man tager udgangspunkt i danserens helt eget materiale, som kan være alt muligt, stilmæssigt, fordi det er den danser, det udgår fra, og som skaber sit materiale. Idet det er danserens materiale, er der som udgangspunkt et større engagement for vedkommende, og når man så begynder at pille det fra hinanden ved obstruktionen, altså ved at sætte modstand

på osv., så sker der ... noget uforudset.

Det skægge er, at vi er det diametralt modsatte som koreografer: hvis man er traditionel, skal man jo komme og være forberedt med sine trin, hvorimod med den anden måde skal man kun være forberedt på at være i stand til at se mulighederne, når de opstår. Og man ved ikke, hvad der vil ske. (Det hedder så serendipitet, har jeg lært!) Og det er helt fantastisk.

Så den måde, du udvikler og prøver forestillinger på nu, følger et bestemt mønster. Har den altid gjort det?

Ja, det mønster startede dér. Hver ny produktion er egentlig en undersøgelse af metoden. Der er nogle af forestillingerne, som er mere rendyrkede i dét, eksempelvis La CA-LA-SH La Latin fra 1997, hvor målet var at

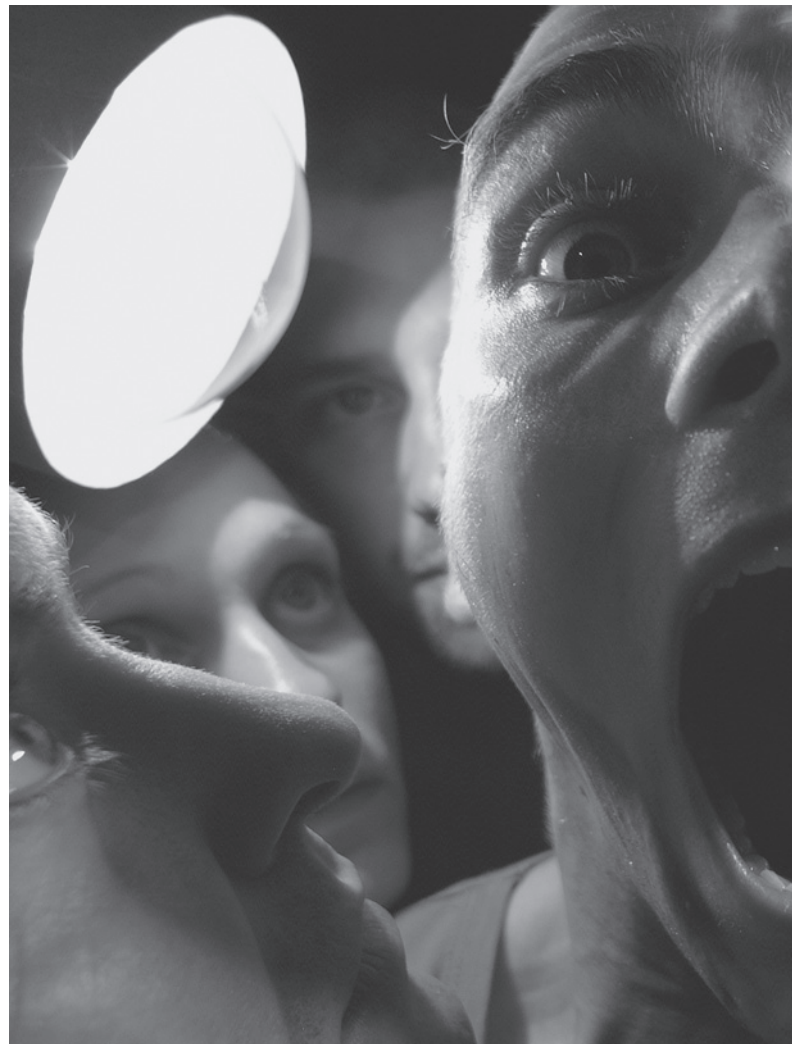
undersøge pardansens greb i den moderne dans' univers. Resultatet af undersøgelsen var egentlig, at det ikke duede, men biproduktet var så en forestilling. Det er fint, sådan er det. For at opsummere teknikken: Danseren laver et materiale, som kan gentages – meget kort lille materiale, som måske varer 15 sekunder eller et halvt minut, og så gentager man det og gentager det. Samtidig med at man gentager det, kommer der en obstruktør ind. Obstruktørens fornemste opgave er, at han ikke må gøre sådan, at danseren stopper. Hvis danseren stopper i sin bevægelse, er det obstruktørens fejl. Så er det obstruktøren, der har gjort for meget. Så det vil sige, at han eller hun skal være utroligt indfølelse, indlevende, fordi det er voldsomt svært i et materiale at få taget en arm væk, det er faktisk ualmindeligt svært, meget meget svært. Han eller hun skal være utroligt indfølelse og faktisk i begyndelsen følge med

i bevægelsen, før man kan tage en lille smule væk. Hvis man så har en pirouette, og en obstruktør holder i hånden, så er over-obstruktøren nødt til at gå ind og sige: vi er nødt til at lave et nyt regelsæt, for ellers stopper den. Ellers kan obstruktøren kun komme til et vist sted. Så indfører man en regel, der hedder rewind, for eksempel, så når danseren ikke kan komme længere i pirouetten, må den gå tilbage igen for at kunne fortsætte materialet. Så har du lavet en løsning for danseren, men du har også lavet et nyt materiale. Pirouetten lavet om til en ny beslutning. Reglen er, at dansen fortsætter ultimativt.

Er obstruction-metoden med hver gang?

Det er det eneste, jeg laver.

Hver dag i to en halv måned bliver der produceret. Danserne kommer og laver deres materiale, og derefter er der fem timers videooptagelse. Det er det, som den dag kan give af afkast på baggrund af øvelserne med obstruction. Det lyder selvfølgelig lidt tørt og kedeligt, men det er det slet ikke. Tilgangen er hele tiden at finde reglerne. I det øjeblik, man har defineret en danser og en obstruktør, så har man jo også to mennesker. Man kan ikke undgå, at der er en relation mellem de to mennesker. Og hele den ultimative obstruction, som er at tage et stykke materiale og så arbejde en arm væk, en anden arm, et ben, et andet ben, fokus, og så slutte med et udtryk, som er helt kondenseret og så bygge det op igen – det er altid en vinder! For det er fuldstændigt vidunderligt bare at se på. Det er en stor, vidunderlig oplevelse for danserne, som får pillet det hele fra hinanden og bygget det op igen og dermed kommer til en anden erkendelse af, hvad materialet indeholder. Der ligger så mange lag i det. Det foregår over for de andre dansere, dvs. man

øver sig i at performe. Det er en øvelse for mig i at opbygge et regelsæt til bagefter at instruere ud fra. Ved at have det her faste, klare forhold mellem obstruktøren og danseren, så bliver jeg over-obstruktør, som jeg kalder det – og dermed kan jeg iscenesætte bagefter ud fra det.

Det er der, man kan sige, at jeg skriver manuskriptet. Jeg starter egentlig fra nul. Typisk vil der være en scenografisk undersøgelse forinden, som så ligger til grund. Men manuskriptet bliver lavet ved, at jeg ser ideerne og udvælger materialet. Den dag, jeg ser det første gang, hvor jeg optager det på video, kan jeg være begejstret for det - men det kan jo godt bare være en følelsesmæssig reaktion, at jeg er vild med hende eller ham, der gør det, eller at jeg bliver vild med min egen evne til at være instruktør eller alt muligt andet. Så lægger jeg det hen i en boks. Næste dag, nyt materiale. Det må kun bruges én gang. Og når man har glemt det materiale, så ser man det efter tre eller fire uger på video, og hvis det stadigvæk har noget, så går det i en censureret udvælgelseskasse. Og hvis det efter to måneder stadigvæk har noget, så er det sgu, fordi der er et eller andet. For så har jeg jo glemt min egen begejstring, og jeg har også glemt dansernes begejstring, og så indeholder det noget. Og den proces foregår sideløbende. Det har jo ikke en skid med et manuskript at gøre, men jeg ved ikke, hvad jeg ellers skal kalde det. Men det betyder, at der bliver produceret ekstremt meget materiale. Jeg har prøvet at regne på det, og jeg tror vi er nede på at bruge 1-2 %. Men det er der, jeg ser det, som jeg synes er vigtigt: danserens, den udøvende kunstners personlige...verden, udtryk eller personlighed. Jeg ved ikke lige, hvad jeg skal kalde det. Det bliver forceret frem, elsket frem og kommer frem i en meget hård proces for dem, som skal skabe nyt materiale hver dag. Og nogle kører tør, nogle kører absolut ikke tør... ●

BESTYRELSEN 2011/2012

Søren Iversen

Mikkel Flyvholm

Mia Lipschitz

Inger Birkestrøm Juul

Anders Lundorph

Isabelle Reynaud

UDVALGSLISTEN APRIL 2011

Kamilla Bach Mortensen

Jan Hertz

Cristoffer Berdal

Formand: Christoffer Berdal

Næstformand: Jan Hertz

Forretningsudvalg: Christoffer Berdal, Jan Hertz, Mia Lipschitz

Rettighedsforvaltningen: Steen Madsen

FDS legatudvalget: Petra Berg Holbek, Solveig Weinkouff, Jan Hertz

Bestyrelsens legatudvalg: Christoffer Berdal, Søren Iversen, Anders Lundorph

Overenskomstudvalget: Christoffer Berdal, Søren Iversen, Kamilla Bach Mortensen

Gråzone arbejdsgruppe med BTS/FAST: Inger Birkestrøm Juul, Isabelle Reynaud

NSIR: Mia Lipschitz, Jan Hertz, Søren Iversen, Steen Madsen

Dansk ITI: Mia Lipschitz

Dansk Kunstnerråd: Mikkel Flyvholm, Steen Madsen

Redaktionen: Inger Birkestrøm Juul, Kamilla Bach Mortensen, Steen Madsen

Uddannelsen: Isabelle Reynaud, Inger Birkestrøm Juul, Kamilla Bach Mortensen

Det politiske udvalg: Bestyrelsen med ad hoc arbejdsgrupper

Salonudvalg/medlemsudvalg: Mia Lipschitz, Kamilla Bach Mortensen

Steen Madsen fungerer efter behov som suppleant/sekretær i udvalgene

Skuespiller, instruktør, teaterchef - Mogens Pedersen er behændigt sprunget fra rolle til rolle i dansk teater, sådan at det er lykkedes ham aldrig at fejre et eneste 25 års-jubilæum trods knap 60 års virke. I sidste måned kunne han dog ikke komme uden om at fejre sin 80 års fødselsdag - vanen tro i en pause i forberedelserne til næste instruktionsopgave.

Det var en dejlig sommersøndag. Solen bragede ned over menneskemyldret på den vestjyske strand, som instruktøren Mogens Pedersen og hans kone, skuespilleren Bodil Sangill, var taget ud til fra deres nordjyske sommerhus.

De beslutter at tage sig en dukkert i Vesterhavet, svømmer og nyder det, snakker vistnok om livet i almindelighed og repertoiret på Aalborg Teater i særdeleshed, for dér havde Mogens Pedersen været teaterchef i fem års tid - siden 1985.

"Jeg var en rimelig god svømmer dengang, men Bodil har aldrig været stærk i vandet. Pludselig ser jeg op og opdager, at en kraftig strøm har trukket os udad, så vi er flere hundrede meter fra land. Vi går ikke ligefrem i panik. Men der var fandeme langt til bunden!" husker Mogens Pedersen.

Bortset fra at han for nylig er blevet rygopereret og derfor har skruet sit energibundt af en spændstig krop ned i en slags korset, er han fuldstændig uforandret af tiden. Hænderne er i konstant forklarende bevægelse, tankerne suser ind og ud af roller og forestillinger, mens stemmen forsøger at følge trop - og undervejs dukker små midtjællandske sproghilsner op fra en fjern barndom i Tuse ved Holbæk. Hvis nogen vil have glæde af at leve evigt, må det være denne mand. Alder bider tydeligvis ikke på ham.

Men i dét øjeblik - ude på det mørke Vesterhav - tænkte han: "Hold da kæft, hvor er det en åndssvag dag at dø." Og pludselig røg der en masse tanker igennem hjernen på ham - arbejde og mennesker, der var blevet svigtet. Men først og fremmest svigt i forhold til kvinden, som nu lå og kæmpede i vandet ved siden af ham.

"Heldigvis nåede vi helskindet i land. Og da vi lå på stranden og gispede bagefter, slog det pludselig ned i mig, hvordan jeg skulle lave "Peer Gynt", som jeg længe havde ønsket at instruere, men ikke kunnet få hul på.

Nu så jeg det lysende klart: En meget komprimeret udgave, som skulle begynde med skibsforliset, hvor Gamle Gynt er på vej hjem. Da skibet går ned, og han ligger og karter rundt i vandet, skrigende på sin gud, genoplever han sit liv - nøjagtig som jeg selv lige havde gjort."

Som tænkt, så gjort. "Peer Gynt" fik premiere i 1993 på Aalborg Teater. Stor succes. Og samme resultat, da han satte den op igen på Betty Nansen Teatret i 2005 med Rune Klan og Co.som en overraskende og humoristisk dialog med stand up- og rapgenerationen. Han kunne have været deres bedstefar. Men turde sige ja til at være deres jævnbyrdige.

Smidt ud fra Det Kgl. Teater

Vesterhavsoplevelsen var hverken første eller sidste gang, Mogens Pedersen har været på dybt vand. Første gang var, da han slukøret lukkede teaterchefens dør bag sig efter at have fået at vide, at han efter kun ét år var blevet smidt ud af Det Kgl. Teaters elevskole. Vejen dertil havde været lang. Ikke bare var assurandørsønnen efter eget udsagn vokset op på bøhlandet, han havde også overvejet at blive både gøgler og præst, før han så

Erling Schroeder som prins Hamlet og vidste, at han ville være skuespiller. Som 17-årig stiftede han amatørteatret Aspiranterne, og efter indstilling fra Einar Juhl kom han ind på elevskolen i 1954. Forøvrigt på hold med Ghita Nørby.

Her havde den legendariske Holger Gabrielsen spået ham en stor karriere som karakterkomiker, og derfor var Mogens Pedersen frejdigt fortrøstningsfuld - selv om Gabrielsen i mellemtiden var død - da han efter den årlige eksamen gik til samtale på chefkontoret. Men tommelfingeren vendte nedad. Farvel og tak. Mogens Pedersen befandt sig med ét på åbent hav.

Næppe var han dog kommet hjem på det lejede værelse på Amager, før han blev kaldt til telefonen af lejlighedens ejer. En venlig stemme fra Svendborg Sommerteater bad

"Vi åbnede Jomfru Ane Teatret i 1967 med Tadeusz Rosewicz 'Kartoteket, som Kaspar Rostrup instruerede. Det var en fantastisk periode i mit liv. Samtlige egnsteatre og små storbyteatre i dag står jo på skuldrene af det arbejde, vi lavede på græsrods- og rebelteatrene, som skød op dengang i 1960'erne - bl.a. Svalegangen, Flotteatret, Banden og Jomfru Ane Teatret. Fik jeg budet, ville jeg gerne arbejde på et af dem igen."

Foto: Jomfru Ane Teater

ham cykle ind til restaurationen Ny Ravnsborg og give et nummer. Inden solen var gået ned, var antaget til Rottfælderevnen. Kort efter blev han også antaget af skuespillerkollegaen Bodil Sangill, der var uddannet fra elevskolen ved Aarhus Teater. De blev gift samme år.

"Vi var løsarbejdere nogle sæsoner. Men da Karen Marie Løwert blev chef på Aalborg Teater, bad hun Bodil - og mig - om at tage med. Det var i 1962. Jeg var fuldt bevidst om at være det tynde øl, og det første halvandet år fik jeg kun mindre roller," griner Mogens Pedersen.

Havde ingen at læne sig opad

En dag bad Karen Marie Løwert ham blive lærer på elevskolen, der dengang var knyttet til teatret. Det var ikke mere end seks-syv

Instruktør ved Det Kgl. Teater, repræsenteret ved "Hamlet", Det Kgl. Teater, 1982:

"I en femårsperiode i begyndelsen af 1980'erne var jeg fast tilknyttet Det Kgl. Teater som instruktør og fik bl.a. lov at lave sætte "Hamlet" op. Søren Spannings Hamlet var i t-shirt, for jeg ville have, at den skulle handle om her og nu. Nogle dage efter premieren går han og jeg gik over Kgs. Nytorv og møder tre punkere. En af dem siger: 'Hej Hamlet, det var skidegodt i går!' Jeg blev enormt glad, selv om der nok var folk, der syntes, den skulle have været mere litterær."

Foto: Rigmor Mydtskov

år siden, han selv var blevet smidt ud af Det Kgl. Teater. Derfor jublede den ene side af ham. Den anden var i tvivl. Han måtte lige tænke over det.

“Jeg sagde ja på betingelse af, at jeg fik lov at gøre det helt på min egen måde: jeg ville først og fremmest nedbryde den fremmedgjorthed, jeg selv havde oplevet mellem lærer og elev på Kgs. Nytorv. Og så syntes jeg, at dansk teater var hæmmet af firevægstraditionen. Jeg ville arbejde med Brecht Og uden at vi kendte til hinandens eksistens, opstod collageteknikken nøjagtig samtidig flere steder i landet - på Studenterscenen, på Svalegangen og på elevskolen i Aalborg. Det var en øjenåbner.”

Der var dog grænser for, hvor åbne aalborgenserne brød sig om, at øjnene var. Karen Marie Løwert blev gået i 1965 på grund af sit “politiske repertoire”, som foruden

Brecht også introducerede absurdisterne. Bl.a. Ionescos “Næsehornet”, der med rollen som Bérenger blev en af Mogens Pedersens største succes'er i perioden.

“Jeg havde haft held til at gøre mig positivt bemærket i en række mindre roller. Men med Bérenger blev jeg opmærksom på, at jeg ikke kunne underbygge mit spil, så jeg kunne gentage det. Det var ret barskt. Jeg havde ingen at låne mig opad - det har jeg faktisk aldrig haft. Det var først samtidig med, at jeg forsøgte at forklare mine elever noget om skuespilkunst, at jeg selv forstod, hvad det hele handlede om.

Senere har jeg fundet ud af, at når jeg hele tiden forsøgte at få mine skuespillere til at give slip og tro på det, var det, fordi det netop var dét, jeg ikke selv turde. Resultatet er, at jeg som instruktør vistnok har fået ry for at

være rimelig god til at få skuespillere til at finde noget af det bedste i sig selv.”

Iscenesætte et helt teater

Mogens Pedersen vidste heller ikke noget om at mure, da han og hans kammerater i deres fritid gik i gang med at renovere et gammelt maskinværksted i Jomfru Ane Gade. Han gjorde det bare. Det blev til Jomfru Ane Teatret. Han troede, der skulle være kollektivledelse. Men ikke i Nordjylland. Ved åbningen i 1967 fik han en stor kontorstol - til “jomfrudirektøren”, som vennerne sagde. Dybt vand igen.

Den sad han i i to år og tog så tilbage til København, hvor han etablerede sig som instruktør. Efterhånden som en af landets førende med fast base på nationalscenen i 1980'erne, hvorfra han tog springet til Aalborg

Aalborg-tiden, repræsenteret ved "Lang dags rejse mod nat", 1990.

"Jeg er stolt af at have introduceret nogle genrer, der aldrig havde været vist på Aalborg Teater før. Allerede i min anden sæson lavede vi Noréns to store familiedrammer, som ikke var spillet i Danmark før - folk myldrede ind til "Natten er dagens mor", dette sorte drama, og "Kaos er nabo til gud" blev en om muligt endnu større succes. Og derfor turde jeg senere tage springet og lave originalen, O'Neills "Lang dags rejse mod nat"."

Foto: Buus Jensen

Teater for at blive teaterchef. Han drømte om at iscenesætte et helt teater.

"Hvis man ikke får foden under eget bord i dansk teater, bliver ens karriere meget let lidt mudret. Jeg ville gerne bringe teatret i samklang med den tid, vi levede i, og arbejde stilsmæssigt anderledes end på Det Kgl. Teater. Og så ville jeg gerne skabe en arbejdsplads, præget af de åbne døres politk.

Verden var jo i opbrud, for pokker. Det var også derfor, vi selv skabte en forestilling som "Stærkere end tusind sole" - om atombombens tilblivelse. Kritikerne Jens Kistrup mente vist, at jeg missionerede. Jeg synes bare, jeg var - og er - engageret i verden. Samtidig lavede jeg også store musicals. Bare vi sluttede sæsonen af med en stor musical, åd publikum alt det andet. Kold beregning. Da der var gået seks år, tænkte jeg, at jeg var blevet

for dygtig til at regne den ud, og så ville jeg videre. Men det blev til ni år, for personalet bad mig blive. Det var de bedste år i mit liv."

Tættere på selve livet

Siden 1995 har Mogens Pedersen igen været freelancer. Den ene dag instruktør på "Kunst" på Privatteatret, den næste skuespiller i Svalegangens "Populærmusik fra Vittula" og så instruktør på "Festen" på Vendsyssel Teater. Det handler om at komme tilbage til det helt basale i det kunstneriske arbejde. Og om, at man kommer tættere på selve livet inde i et teatterum end udenfor. Derfor bliver han ved.

"I det såkaldt virkelige liv holder vi afstand. Men på i teatret har jeg tilladt mig at være åben om mine tanker og følelser. Da jeg satte min kone og min datter, Susanne Sangill, i scene i "Godnat, mor", brugte jeg den samme krængen-ud-teknik, som jeg plejer,

"Andre har ofte sagt til mig, at det virker, som om jeg slet ikke kan leve uden at arbejde på teatret. Det er muligvis sandt. Hvis jeg havde været i den situation, at jeg ikke længere fik opgaver, ville jeg nok føle, at jeg kun levede halvt. Men det er endnu ikke sket, selv om der er længere mellem opgaverne. Lige nu forbereder jeg opsætningen af Tracy Letts' 'Min familie' med premiere på Sukkerkogeriet 13. oktober.

Foto: Emilie Therese

og pludselig blev jeg bevidst om, at jeg aldrig ville have formuleret mig sådan, hvis vi havde siddet hjemme i stuen. Men nu var de mine skuespillere, og som instruktør havde jeg fået øje på nogle ting dybt nede i deres menneskesjæl, som jeg gerne ville have trukket frem på scenen.

Dén indsigt har hjulpet mig til at blive en bedre skuespiller på mine gamle dage. I Ole Bornedals film "Fri os fra de onde" (2009) var jeg en forhåndværende hjemmeværns-major. Da jeg fik kontakt til onskaben i mig selv og slap hans dæmoner fri, skete der en kortslutning i mig. Det var voldsomt. Virkelig voldsomt. Jeg tror, man kan sige, at jeg nu - endelig - tør stå ved alle sider af mig selv," slutter Mogens Pedersen.

ADRESSEÆNDRINGER

I starten af august er der frist for indlevering af navne og adresseinformationer til brug for den store medlemsliste, vi udgiver i samarbejde med de øvrige scenekunstforbund.

Gå ind på www.stagedirectors.dk under dit navn i medlemslinket og se om dine kontaktoplysninger er korrekte.

Og ved samme lejlighed, kan du så overveje om ikke det er på tide at opdatere cv eller fotos på siden – opdatering foregår ved at sende det korrekte materiale til sekretariatet på steen@stagedirectors.dk

REUMERT

Et stort tillykke til den unge debuterende instruktør Elisa Kragerup. Som ikke blot modtog prisen Årets Instruktør for Den Unge Werthers Lidelser på Det Kongelige Teater og Anne Linnet-teaterkoncerten Hvid Magi på Betty Nansen Teatret. Disse to forestillinger blev også hædret som henh. Årets Forestilling og Årets Musikteater/show, hvilket var med til at fuldende et fornemt hattrick, som aldrig tidligere i prisuddelingens historie er overgået en instruktør.

Lene Skytt
30 år
3. juli

Jørgen Heiner
70 år
2. juli

Lars Knutzon
70 år
1. oktober

Rolf Heim
50 år
1. oktober

Malte Claudio Lind
50 år
26. august

Palle Kjærulff-Schmidt
80 år
7. juli

BESTYRELSESLEGATET

Som I kan se af omstående retningslinjer, har bestyrelsen oprettet et legat, der yder økonomisk støtte til rettighedshavere, der har brug for advokat- eller anden – hjælp i forbindelse med et kulturelt eller socialt projekt.

Legatet, der bærer navnet Bestyrelseslegatet, udbetales direkte til den person, der yder hjælpen. Puljens størrelse vil, som nævnt i retningslinjerne, være afhængig af forningens økonomi og fastlægges derfor i forbindelse med bestyrelsens godkendelse af årets budget.

Bestyrelseslegatet oprettes af forældede Copy-Dan midler og kan derfor søges af både medlemmer og ikke-medlemmer, der er rettighedshavere.

Arbejdet i FDS' legatudvalg vil ikke blive påvirket af det nyoprettede Bestyrelseslegat. Legatudvalget vil fortsat varetage uddeling af legater, hæderspris og kvikpuljemidler.

Der er ikke ansøgningsskema til Bestyrelseslegatet, send blot en henvendelse stilet til FDS bestyrelsen, hvoraf formål og ansøgt beløb klart fremgår.

Ansøgningsfrist er 15. august og bestyrelsen forventes at have færdigbehandlet ansøgningerne medio september.

Venlige hilsner
FDS's bestyrelse

Det Kongelige Teater: "Fanny og Alexander"
Jacob August Ottensten
Instruktion: Emmet Feigenberg
Foto: Natascha Thiara Rydvald

RETNINGSLINJER FOR FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRERS BESTYRELSESLIGAT:

Bestyrelseslegatet

Bestyrelseslegatet er et legat der uddeles to gange årligt af Foreningen af Danske Sceneinstruktørers bestyrelse eller af et udvalg valgt blandt foreningens bestyrelse.

Bestyrelseslegatet uddeler økonomisk støtte til rettighedshavere, der har behov for hjælp i form af advokatbistand eller anden rådgivning/hjælp i forbindelse med et kulturelt eller socialt projekt.

Støtten udbetales direkte til den af rettighedshaveren udpegede advokat, rådgiver eller lignende.

Legatet udbetales fra foreningens vederlag der er overgået til kollektiv fordeling. Det samlede årlige legatbeløb besluttet af bestyrelsen i forbindelse med fastlæggelse af årets budget.

Vilkår og frist for Bestyrelseslegatet offentliggøres i "det postomdelte fagblad for foreningen af danske sceneinstruktører" og på foreningens hjemmeside.

Bestyrelseslegatets regnskabsår er kalenderåret. Regnskab revideres af foreningens autoriserede revisor.

Foreningens sekretariat er sekretariat for Bestyrelseslegatet. Omkostninger forbundet med forvaltningen i medfør af disse retningslinjer, dækkes af foreningens rettmidler.

Forretningsordenen er godkendt på møde i FDS' bestyrelse den 16. december 2009

Det Kongelige Teater: "Den unge Werthers lidelser"
Maria Rossing
instruktion: Elisa Kragerup
foto: Natascha Thiera Rydvald

KOLLEGIALE MINIMUMSSATSER 2011/2012

for instruktører, ansat ved teatre der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst

Til brug for teatrets budgetlægning for sæson 2011/2012 har Foreningen af Danske Sceneinstruktører ud fra lønniveauet 2010/2011 og den almindelige pris- og lønudvikling vurderet hvad en instruktion efter de kollegiale satser minimum skal honoreres med.

Minimumshonorar:

Kr. 158.000,- (plus feriepenge) for en opsætning.

Ved genoprøvning og lignende, hvor sceneinstruktøren er ansat på dagløn, udgør denne:

Kr. 2.650,- (plus feriepenge) per dag.

Ved co-produktioner, hvor to teatre går sammen, forhøjes honoraret med minimum 50%.

Er der flere end to producenter aftales honoraret særskilt.

Via Negativa: "Casablanca Therapy" PR foto

NYHED FRA HAMLETSCENEN

Hamletscenen præsenterer internationalt teater fra London

3. - 12.
AUGUST 2011

To af de helt store engelske teaterkompagnier kaster deres stjernestøv over Danmark. 22 Stærke, energiske og velspillende skuespillere fra de internationalt berømte London kompagnier Propeller og Shakespeare's Globe er for første gang på vej til Kronborg, for at overraske publikum i slotsgården. Komedie og drama i verdensklasse, som vil begejstre publikum i alle aldre. Det internationalt prisvindende kompagni Propeller flyver direkte ind fra deres tur rundt i verden og bringer fornyelse, energi og humor til Kronborg. I deres altid gennemmusikalske og humoristiske forestillinger spilles alle roller af mænd. Propeller med stjerneinstruktøren Edward Hall i spidsen gæster Kronborg med: The Comedy of Errors og Richard d. III.

Shakespeare's Globe fortsætter festen på slottet med en rå, enkel og gribende nyversion af Hamlet med stjernefrøet Joshua McGuire i titelrollen, som den ubeslutsomme prins.

Scene: Kronborg slotsgård

Tribune: Unummererede sæder - Ingen overdækning

Info: HamletScenen.dk

Forestillingerne spilles på engelsk og tekster til dansk

Billetter: www.billetten.dk

70 20 20 96

Sceneinstruktørerne arbejder hovedsageligt på:

- de store scener: landsdelsscenerne og Københavns Teater
- teatrene under BTS og FAST
- projektteatrene og/eller de frie grupper
- TV og radio

Landsdelsscenerne og Københavns Teater:

På dette område er der ingen overenskomst, men der har de seneste 25 år eksisteret en aftale, kaldet den kollegiale minimumsaftale, som har sikret instruktøren en minimumsbetaling. Honoraret reguleres årligt med den almindelige prisudvikling.

Da Folketeatret blev fusioneret med Det Danske Teater i 2007, blev det aftalt at såfremt en opsætning til dette teater tænkes benyttet som turneforestilling, tillægges lønnen 20 %.

Den kollegiale minimumssats i sæsonen

2011/2012 udgør kr. 158.000,- + feriepenge 12½ %

Teatrene under BTS og FAST:

Vi har en overenskomst med BTS/FAST, som kan læses i sin helhed på vores hjemmeside. Overenskomsten sikrer instruktøren en løn, der er afhængig af forestillingens længde.

Et løn eksempel: en BTS/FAST opsætning af en varighed på op til 90 minutter på et teater i København, skal minimum aflønnes med cirka kr. 83.000,-

Alle BTS/FAST lønninger skal tillægges 12½ % feriepenge og 12 % pension.

Projektteatrene og/eller de frie grupper:

Der er ingen overenskomst på dette område, men vi anbefaler at man følger aflønningen fra BTS/FAST. Hvis man sælger sin arbejdskraft for billigt, risikerer man at blive skåret i sin dagpengesats.

TV og radio:

FDS har overenskomster med DR vedrørende instruktion på radio og tv. Overenskomsterne kan læses på vores hjemmeside.

Generelt:

Vi anbefaler følgende forholdsregler:

- Send din kontrakt til gennemsyn i sekretariatet INDEN du skriver under
- Afgiv ALDRIG rettigheder uden at have kontaktet sekretariatet først!
- Sørg for at kontrakten har en tidsbegrænsning, så din succesforestilling ikke bare bliver spillet år efter år uden at du får en krone
- Husk at FDS har et tæt samarbejde med de nordiske landes teaterforbund og at du derfor kan få lokal hjælp hvis du skal arbejde i Norden
- Får du job i udlandet og skal på dagpenge efterfølgende, så kontakt a-kassen inden du rejser ud af Danmark

FDS sekretariatet:

Består af Steen Madsen og vores juridiske konsulent Cæcilie Nordgreen, der efter aftale tager sig af specifikke juridiske spørgsmål.

Sekretariatet er normalt åbent på hverdage fra 10 til 15, men da kontoret er betjent af en enkelt person med et omfattende mødeprogram, er det ikke sikkert at telefonen lige bliver besvaret. Til gengæld bliver telefon-svarer og mail tjekket regelmæssigt.

Sekretariatet er som hovedregel lukket i sommerperioden fra slut juni til start august.

Kontaktinfo:

Foreningen af Danske Sceneinstruktører
Nørre Voldgade 12 2.th.

1358 København K

Telefon: 33 33 08 88

Direkte telefon: 33 45 40 32

steen@stagedirectors.dk

www.stagedirectors.dk

Det Kongelige Teater: "Madame Butterfly"
Billie Alexander, Guido Paevatalu, Lilian Iman
instruktion: Lars Kaalund
foto: Miklos Szabo

Invitationen drejer sig om at "fejre lanceringen af www.rehearsalmatters.org – en digital vidensbank om kreative processer i moderne scenekunst. - På baggrund af interviews med 34 af Europas mest originale scenekunstnere, over en periode på 3 år, har LABORATORIET udvalgt og sammensat et unikt værktøj til kunstnere, forskere og alle, der arbejder med kreative processer. "REHERARSAL MATTERS" består af skriftlige interviews, udvalgte videos med uddrag fra de interviews og baggrundsmateriale til de interviewede scenekunstnere, samt værkeksempler. Rehearsal Matters er udarbejdet og skabt af LABORATORIET der består af Isabelle Reynaud: Projektleder/Sceneinstruktør, Deborah Vlaeymans: Projektleder/Dramaturg og Barbara Simonsen: Kunstnerisk leder/Instruktør og Dramaturg.

Barbara åbner lanceringen ca. 17: "LABORATORIET har sat sig for at beskæftige sig med "praxis", hvordan scenekunstnerne gør"! Ret tidligt besluttedes det at vælge - især erfarne kunstnere - fra mange lande og faggrupper. Intentionen har ikke været at vælge leksikalt, men personligt – alternativt p.gr.a. særlige idiosynkrasier - som kunne forventes at rumme "utopiske idéer". – Den positive overraskelse har været åbenheden og hjerteligheden i forhold til spørgsmålene om hvad: "det værste, det bedste og drømmene" – og beskrivelse af metoder og procesforløb. Deborah beskriver video filmningen af interview med 2 kameraer og krydsklippene – og demonstrerer brugen af websitet konkret. - Krydsklippende er både det vanskeligste og mest givende. Videoerne vil blive lagt ind på vidensbanken fortløbende, ligesom der forhandles med et engelsk forlag om en bogudgivelse.

–Isabelle refererer til "Utopia eksperimenter der efterfølger Rehearsal Matters: Det første eksperiment " ALL THE PEOPLE IN MY CITY" finder sted mellem den 21. og 23. juni -11 i Århus. Ideen udspringer fra Helgard Haugs (Rimini Protokol) utopiske ønske om en slags: "Total-Stadt-Theater", hvor en hel by involveres i scenekunst. Hele Århus by er scenen, og at det liv der udfolder sig på denne "scene" er iscenesættelsen. - Et Artistic Board bestående af Jean-Francois Peyret (F)Sceneinstruktør, Lisa Marrani (S)Scenograf/Teatros Sentiros, David Fischer (D)Skuespiller, Deborah Vlaeymans (BE/DK)Performancekunstner og Isabelle Reynaud (F/D/DK) Sceneinstruktør - intervenserer det Århusianske liv ved at skabe et koncept, der forstyrrer eller supplerer iscenesættelsen: "ÅRHUS C ". Der forandres noget i byen, der bagefter får konsekvenser for opfattelsen af byen. Der skabes en ny afgrænset tidsrumsbaseret iscenesættelse af,

med og for byens borgere. Alle borgere får et fælles moment at dele med hinanden. De kommer til at føle, høre, lugte, dufte eller se det samme, på det samme tidspunkt i hele Århus C. Sammen skabes og reaktualiseres bevidstheden om, at vi er fælles om

at være borgere i byen, fælles om byens fortælling og fælles om fortællingen om byen. Århusianerne bekræftes i at høre til og høre sammen med byen som referenceramme.

Et krydsklipforløb demonstrerer, hvor forskellige kunstnere fortæller hvad/hvornår de opdagede de ville arbejde med teater, ex: Catherine Poher fortæller hun som 14-årig så Ariane Mnouchkine i Paris – og ikke ville med hjem fordi: "De er min familie"! Yves Eve klædte sig som barn bestandigt ud, Hans Rønne blev som militærnægter udstationeret i en teatergruppe der optrådte udendørs med akrobatik – og forlod ikke siden metieren – og Kitte Wagner var en særdeles kompetent akademiker, der op søgte Betty Nansen Teatret med en klar udmelding om: hellere at ville være en lykkelig scenekunstner end en ulykkelig akademiker.

Ifølge Isabelle er der en tendens hos dem hun interviewede til at være imod "hierarki teater" – et ønske om at inddrage et bredt publikum, møde publikummet hvor de er fysisk og psykisk. At "forandre i stedet for at

behage" og at være "et humanistisk våben". Isabelle betoner sitet som øjebliksbilleder der ikke prætenderer at være sandheden, ej heller at vise alt!

Ordet gives her til det til begivenheden sammensatte panel:

Per Smedegaard: Sceneinstruktør og leder af Svalegangen

Christine Fenz: Instruktør, dramaturg, performancekunstner og Leder af Secret Hotel

Andrea Vagn Jensen: Skuespiller

Mia Lipschitz: Sceneinstruktør (bl.a. "Tyve" på Aarhus Teater)

Martin Elung: Rektor for Odsherred Teaterskole

Erik Exe Christoffersen: Lektor v. Afd. F. Æstetik og Kultur, Aarhus Universitet.

Mia beskriver det fantastiske i arbejdet med vidensbanken – at "møde de mennesker og høre hvordan de andre arbejder – og at tale sammen"! Sitet er en organisme og er nytigt med et kategori indeks til navigation på f.eks.: "social relevans".

Andrea beskriver det som "glædes skabende ... at det holder modet oppe" og "at teater kan noget"! Helt praktisk er der noget med læseligheden. Og: "Prøver er vigtige"!

Per roser projektet for ikke at være akademisk – og det interessante i, scenekunstnernes metoder ligner hinanden. Exe replicerer, han netop ser det "som en videnskabeliggørelse af udvekslingen og - godt formidlet"! "Prøvens Dramaturgi/Det Kreatives Dramaturgi"! – Exe sammenligner med arkitekten Bjarke Engels, tegnestuen BIG, som systematisk arbejder med "problemer som goder og muligheder"

der aktiverer mod og risiko.

Martin finder italesættelsen af mangfoldigheden inspirerende. Monopoliseringen herhjemme, lønnen og proletariseringen af scenekunsten er trist og taler for en "Open Source" tankegang.

Christine betoner "refleksionen over det man gør!" – et "fremtidssikrende mødested og resource arkiv". "Publikum er ikke passivt! – Mødet, ikke værket, er afgørende". "Viden er relationelt baseret".

Fra salen kommenterer Jesper de Neergaard, Leder af ENTRÉ SCENEN væsentlige punkter: "Formidlingen - Den Sublime Kontrakt - Sourcing" – og "Higen efter diversitet relationen ... og at elske etik". Han beskriver den digitale vidensbank som en rude, hvor metoden angives præcist, skridt for skridt.

Palle Granhøj, Leder af GRANHØJ DANS, arbejder metodisk med "Obstruktion" over tidsmæssigt lange forløb – og oplever ofte, pressede forløb "lykkes" – altså bliver succesfyldte! "Ingen tid, - lig med størst succes"! Han finder også i sit arbejde, at en væsentlig faktor er "at være vild med, næsten forelsket i hinanden" for at kunne arbejde intenst med dekonstruktionen.

En lødig og levende debat mellem LABORATORIET, panelet og salen hvirvlede mange frugtbare kommentarer op, som fortsatte under den efterfølgende sanselige buffet og champagnehilsen.

Kl. ca.21 spillede et ungt orkester "MARVINS" inciterende - og kaldte stort set alle tilstedeværende på gulvet En synlig og autentisk bekræftelse på hvorledes ægte forskning, dialog og "at gøre" går livgivende op.

SCENEKUNSTNERE UDEN SCENE

Festival NyAveny - 15. og 16.april 2011

Flere væsentlige datoer er i spil til denne festival: SUS/Scenekunstnere Uden Scene – som har eksisteret siden efteråret -09 – indbudte sidste år d.16.juni til høring her på NYAVENY, for en diskussion om nødvendigheden af en Åben Scene i Kbh. Og dette netop på NYAVENY, der i -10 havde fået tilstået 1 år mere som sådan. Tanken var, at der stilles et hus til rådighed hvis ledelse skal engagere sig i : "Projektteatrene og den frie scenekunst, fra Danmark og fra udlandet. Det er den kunstneriske mangfoldighed på scenekunstens egne præmisser, som skal opbygge en profil for stedet. Til gavn for publikum såvel som udviklingen af scenekunsten." Her d.15. og 16.april den sidste begivenhed der finder sted på NYAVENY som Åben Scene – som Scene i det hele taget. Stedet fremtræder nedslidt mere end rustikt - og stort set alle væsentlige teknisk-teatrale virkemidler er allerede fjernet. Overalt er intermistiske/

chikke sammen-hæftninger foretaget med NYAVENYs karakteristiske orange tape med navnetræk, der tager sig charmerende-trodsigt ud på baggrund af hele locations let undergangs-agtige fremtoning.

Denne fredag aften kl.19 tager de SUS-ansvarlige ordet fra scenen, der fremstår med åbne huller i gulvet direkte ned til Thalias underverden... I invitationen er indbudt til: "... se, hvad der rør sig i den frie scenekunst: forestillinger i kælderen, garderoberne, syværkstedet, kontorerne, gangene, kantinen, gården – ". – Site-specific performances – nu af nødvendighed! GRITT ULLDAHL JESSEN åbner ballet med at udnævne festivalen til "Fejring af lukningen af den eneste åbne scene". Disse 2 dage er sidste akt for NYAVENY som lukker definitivt 1. maj.

Umiddelbart efter denne intro vil forestillingen "Natteherberget" af Maxim Gorkij blive opført i bearbejdet form, instrueret af VOLKER SCHMIDT. Fra kl.22 er der MASKEBAL – og lørdag er der fra 12 - 18 "hjemløse forestillinger" der opføres overalt i huset. JAKOB SCHOKKING/HOLLAND HOUSE causerer over "Den Pyramidale Vrangforestilling" – forstået som en slags "kostpyramide", hvor TEATRET er øverst, Landsdelsscenerne/repertoireteatrene er næste lag – og nederst i pyramiden: Vækstlaget – forstået som "det fiberrige teater". Kendetegnende for Institutionsteatrene er, at tilskudsordningerne er sammenfaldende med mængden af mursten – intet om kvaliteten i indholdet! Det overses, der er tale om "forbundne kar" og at teaterformerne skulle "tænke sig selv om" i denne proces. Kunststyrelsens Sceneudvalg råder over en tilskudsmængde på 6-7%, når Institutionsteatrene har fået deres og fremstår

som bevarelse af "Siloer og små syltekrukker". Teaterkrisen inviterer til nytænkning Kbh. trænger til en ordentlig ÅBEN SCENE, der også kan samarbejde med udlandet. – "SUS har planen"!

NATTEHERBERGET er blevet til på 6 dage, hvor første dag forløb som en casting af fremmødte interesserede. Instruktøren VOLKER SCHMIDT som primært arbejder i Berlin og Østrig har påtaget sig opgaven. SUS/Natteherberget opføres umiddelbart efter introduktionen og frembyder et skue, med store, åbne huler i scenegulvet både i ds og ks, samt væg nedbrydninger og henslængt værktøj, kostumer, papkasser og affaldscontainere – samt enkelte tøjstativer med blandet indhold, udgør scenografien. - Resten er sort !

I scenens ks/baggrund lister en hånd sig op af en affaldscontainer ... mere kommer til

syne ... og hele personagen eksponeres over tid. Simultant og forskudt gentager denne handling sig - plus andre medvirkende, der toner frem fra alle retninger, indtil den ganske forsamling af hjemløse/skuespillere - i alle stadier og mennesketyper, med skønhed og lurvethed - står som et fixbillede for publikums øjne ... Nogle ser deres snit til at skifte tøj til bedre rober – eller ganske opsigtsvækkende fremtoninger f.eks. en burkaklædt sort skikkelse som skaber ejendommelige tegn med sin dragt og bevægelser. Og et forløb med en kødfuld transperson som har en længere monolog med tilbud om ALLE slags ydelser, overbevisende understreget af krop-pens og kostumeringens overdådigt/vulgære byden sig til. Samtidig udvikler figuren ved demontering af paryk, brystattributter en mere og mere mandlig side, der dokumenterer tvetydigheden ikke er et postulat. – I forskellige brudflader fremstilles personer/

skæbner på forscenen og i baggrunden, sideordnet og med fortabelser eller lysøgning i teaterscenens dyb, er dette NATTEHERBERG en nats/en tids dokumentation af allehånde skæbner, der på forskellig vis med hver sine kunstarter kæmper for, med og mod hinanden, om det samme: lødig opmærksomhed på scenekunsten der fremvises, og dens udøvere – eller løfter herom : "Jeg er en mand der arbejder" som det repeteres - og fortvivlende kampe med andre aktører om plads og objekter. Stykkets slutning fremstår som en fortsættelse af et mere dekadent natteherberg: det sorte bagtæppe køres op og afslører en festsal hvor drinks og maske- og festklædte personer inviterer publikum op til deltagelse. – Masker tilbydes til de som ikke er udklædte og scenen bliver ALLES : festen kan begynde og fortsætte !

Lørdag d.16.april kl.13 – 18 er der scenekunst på alle etager, kroge, hjørner og gård-forløb. I FOYER/GALLERIET tager ANNIKA B. LEWIS imod med "Årsregnskabet". – Publikum modtages af en elegant erhvervskvinde der på fladskærm demonstrerer firmaets ufattelige kærlighedsvækstkurve. Efter en chekket intro trækker hun sig kort tilbage bag en billboard med firmalogo og forsvinder næsten uset ind under en voldsom papkasse: "business bonanza Body Box". Fra dette dyb annonceres forskellige bud på vellykket virksomhed, medens fladskærmen viser væsenets muskulatur, skød og drøvelens dans på stemmebåndende. – Afslutningsvis fremstår erhvervskvinden igen – næsten intakt – og tager afsked med sit publikum efter denne pep-talk. På en sofa midt i PUBLIKUMSFOYEREN kan man tage plads - og på en TV-SKÆRM følge – eller blive opfordret til at deltage i - et interview som transmitteres direkte med

Teatret: "Deja-Vu" instruktion: Jacques Matthiessen foto: Morten Fauverby

tilfældigt udvalgte gæster som indgår i ERIK POLDs "TALK SHOW". Optagelsen finder sted i BILLETLUGEN der i den festlige anledning er monteret med en lyskæde.

I GÅRDEN serveres KULTURSUPPE, hvortil man kan betale hvad man finder passende.

I CAFEEN er af DITTE MARIE BJERG/FILLIPA BERGLUND etableret: "PARADISE- A PINOY CAFE" hvor gæsterne/publikum af venligt smilende "caregivers": KATRINA PALAD, GIRLIE LOU og ANITA AMAPOLOQUINO tilbydes kaffe, kage og massage, samtidig med, man betragter en LCD-skærm, hvor der er optaget interviews med mødre til kvinder der tjener penge i udlandet, som de sender til hjemlandet for at forsørge deres familie. Interviewene giver mangeartede bud på taknemmelighed, savn og stolthed.

Oppe i et fjernet hjørne af NYAVENY befinder

HENRIK VESTERGAARD sig på KONTORET. Han inviterer til KARAOKE med LIVA WEEL, som skal indgå som en del af ZONKELS KANON.

I KÆLDEREN er et garderoberum helliget fortællinger om tidligere kærester/elskere etc. CAMILLA GRAFF JUNIOR EX(s) arbejder med "LOVE IS A CONCEPT(IN WHICH WE MEASURE ALL PAIN)". En tilfældig blandt publikum trækker et kort, som viser hen til en bestemt person, angivet på x-antal navnesedler ophængt på bagvæggen. Navnet sætter fortællingen i gang, der handler om mødet med denne mand og videre hvordan det udvikler sig. Et æggeur angiver længden af forløbet og kortene i bunken vendes og skifter retning i historiefortællingen efter en usynlig strategi, som tilsyneladende er angivet på bordets ds.-ben, hvor fortælleren sidder i en nydelig retro kjole.

I andre tilstødende rum huserer THE GENTLEMAN: CHRISTIAN VON SCHJINDEL + hushold "A DAY WITH THE GENTLEMAN & GUESTS", hvor publikum fra dørråbningerne kan bivåne de scenografiske installationer, Von Schjindels frisøse rede håret til brudekjolen – og andetsteds inviteres enkeltpublikummer på the og samtale.

I KÆLDEREN med smalle rum, lav loftshøjde og garneret med vandrør, holder i en lang tarm BLOODY MARY #3 til – en UROPFØRELSE af SARA HAMMING, der beskrives som iscenесætter og scenograf. Performancen kører nonstop og de optrædende gæster er: Valdemar Schmidt Hansen, Rumle Krarup, Thomas Arnilds, Malte Frid-Nielsen, Anders Lauge Meldgaard, Thierry Boisdon, René Kruse, Marc Kellaway, Claus Anton Jacobsen, Carl Anton Rise Jacobsen og Niels Junior. – I dette interval indgik nogle af de

optrædende, bl.a. en mindre dreng, der for enden af en rød løber oplæste dronning Margrethes nytårstale garneret med en voksen mand og en ung dreng, der i forskellige forskydninger af underdanighed, blev ekserceret af SARA HAMMING, som iført sort beskyttelseshjelm læste og gav ordre fra sin liste til "Tupilakkeme". – Publikum blev ligeledes beordret rundt i skiftende positioner på små jagstole – og i denne sekvens blev også foretaget en opstilling til familiebillede med medvirkende i alle aldre. Publikum blev opfordret til at kommentere og forandre opstillingen – en musiker ankom og gav sig til at musicere i et varme rum skjult fra alles blikke, en ung mand i familiebilledet lagde stemme til musikken, som oplevedes mellemøstlig, meditativt. Fra et skjult rum dukkede en herre med mellemrum op og spurgte publikummer om de ønskede at "komme i audiens"; flydende kommen og gåen både

af medvirkende og tilskuere kendetegnede denne levende installation.

På SCENEN var annonceret FRAGMENTS 09-11, HELLO EARTH af VERA MAEDER og BOAZ BARKAN. Tilskuerne blev guidet udenfor og enkeltvis med tegn bragt til sæde på hver en bænk lige op til Frederiksberg Have. Således sat på hver sin position i hesteskoform overfor Frederiksberg Allé, NYAVENY i ks og kirken i ds, blev trafik, folk i fodgængerovergange, hundeluffere oa. godtfolk en scene befolket med teatrale hændelser. Efterfølgende blev publikums/performance én for én udstyret med en mægtig æggeblommefarvet kanindragt med lange ører og lynlås und dascancesmolevitten! Således monteret blev vi udstyret med hver sin fane i forskellige klare farver og bragt i position til en demonstrativ vandring et stykke ind i Frederiksbergs Have – retur over pladsen – over fodgængerover-

gangen og tilbage ind i teatersalen. Her blev vi parret to og to med hver sit manus: "Conversation for two persons sitting next to each other". A og B sagde tilsyneladende almindeligheder til hinanden – rejste sig til tider op, gjorde bevægelser, lagde sig på scenegulvet med hinanden i hånden – efterlod kanindragten og tog afsked med hinanden med replikkerne: B: "I will remember you in the future" – A: "I will remember you too".

På REPOS/TRAPPE – bød CHRISTINE FENTZ/ SECRET HOTEL på uddrag af "IN THE FIELD", en performance lecture som også blev vist i sin fulde længde på Festivalen i Esbjerg 2010. SCENEKUNSTNERE UDEN SCENE FESTIVALEN på NYAVENY under CLAUD FLYGARE's vinger: Leder/Skuespiller/Dramatiker, arrangeret af SUS's Kunstneriske Råd og Kuratorer bestående af: Performer MAJBRIIT

MATHIESEN, Dramatiker GRITT ULDALL-JESSEN og Performer KRISTOFER KRARUP med indledning af JAKOB SCHOKKING, viste med al tydelighed, hvilken rigdom, frugbarhed og mangefacetterede TEATRAL VIRKSOMHED der pågår - og hvor afgørende det er for mange af udøverne, at opnå kvalificeret TAGOVERHOVEDET med overskud til at rumme, videreudvikle og vise diversiteten i et FORMAT der kan rumme en kombination af GRUNDFORSKNING og AVANCEREDE UDSAGN for også at kunne komme publikum relevant i møde.

Aarhus Teater: Sweeney Todd" instruktion: Mick Gordon foto: Rasmus Baaner

Administrationen af den københavnske teaterparaply, Københavns Teater, kan spares med 4 mio. kr. - uden at det skader kunsten.

Staten vil spare mere end 4,2 mio. kr., hvis Københavns Teater nedlægges, og de administrative opgaver decentraliseres til teatrene. Det er den entydige konklusion på konsulentrapporten Økonomisk undersøgelse af Københavns Teater, udført af Deloitte.

Rapporten er ikke andet end det, den giver sig ud for: en beskrivelse af organisationens økonomi. Udgangspunktet er teaterudvalgets rapport Scenekunst i Danmark – vej til udvikling (se Søndag Aften arkiv). Heri foreslås to modeller: enten centralisering til en stærk og samlet organisation eller decentralisering til helt selvstændige teatre.

De politiske partiers kulturordførere var ikke umiddelbart til sinds at følge rapportens anbefalinger og landede på at gennemføre en nærmere økonomisk og administrativ analyse af Københavns Teater.

4,2 mio. kr. kan spares

I forbindelse med analysen har Deloitte identificeret og analyseret 150 forskellige arbejdsopgaver, som Københavns Teater varetager. Det er ikke vurderet, hvorvidt disse opgaver er rimelige. Derimod har man gennem omfattende interviews vurderet, i hvilket omfang disse 150 opgaver varetages i et omfang af både teatre og den centrale organisation, så der er tale om dobbeltarbejde.

Rapportens konklusion er, at man vil kunne spare mere end 4,2 mio. kr., hvis man nedlægger den overordnede enhed Københavns Teater, overlader flere opgaver til de enkelte

teatre og myndighedsopgaver til eksempelvis Kunststyrelsen. Centraliseringsmodellen, hvor man samler al administration centralt under en stærk ledelse, vil give en besparelse på mere end 1,7 mio. kr.

Som kontrol har man sammenlignet med de administrative udgifter på Odense Teater. På Odense Teater er de administrative udgifter lavere end for Københavns Teaters vedkommende, også når der tages højde for forskellen i størrelse.

Rapporten tager ikke stilling til de kulturpolitiske begrundelser, der kan være for at vælge forskellige modeller. Blandt betænkelighederne ved nedlæggelse er ophør af solidarisk sikkerhedsnet, manglende faglig erfaringsudveksling og uhensigtsmæssig konkurrence (hvis for mange teatre sigter efter samme målgrupper). Centraliseringsmodellen kan give

mindre kunstnerisk frihed til de enkelte teatre.

Flere rapporter på vej

De kulturpolitiske ordførere - alle partier undtagen Enhedslisten - besluttede i oktober 2010, at gennemføre i alt 4 særlige teaterpolitiske analyser: den foreliggende om Københavns Teater, en om billetkøbsordningen, en om turnerende teater samt en om internationalisering. De tre sidste rapporter forventes klar inden sommerferien.

Herudover gennemføres en udredning om struktur og arbejdsdeling på hele det scenekunstneriske uddannelsesområde.

De nævnte analyser gennemføres som en blanding af intern opsamling af kendte data i ministeriet og Kunststyrelsen og ekstern undersøgelse af holdninger til de fire felter blandt relevante aktører. Den eksterne under-

søgelse skal være afsluttet 14. maj. Planen er, at de aftalte analyser skal fremsendes til de kulturpolitiske ordførere inden sommerferien.

Der er ikke aftalt et efterfølgende politisk forløb. Man må dog forvente, at kulturministeren indkalder de kulturpolitiske ordførere til drøftelser om de forskellige modeller og resultaterne af analysearbejdet. Foreløbig er aftalt et møde om Københavns Teater den 12. maj. Herefter må regeringen beslutte, hvorvidt man vil forsøge at gennemføre ændringer i teaterloven. Også på andre områder end de fire analyser. Under normale omstændigheder skal beslutning om dette træffes inden 4. oktober, når regeringen fremlægger lovprogrammet. "Normale omstændigheder" er dog med væsentlige forbehold på grund af det kommende folketingsvalg.

Københavns Teater er en samlet organisation omfattende 5 københavnske teatre: Betty Nansen Teatret, Folketeatret, Nørrebros Teater, Republique samt Østre Gasværk Teater. Organisationen finansieres af Staten gennem finansloven. Den overordnede ledelse varetages af en bestyrelse med et tilknyttet sekretariat. De enkelte teatre ledes ligeledes af bestyrelser med lokale teaterdirektører.

Må gerne kopieres eller citeres med angivelse af Søndag Aften som kilde.

KLAR TIL BESLUTNING OM

Hvorfor tøve med beslutning om Københavns Teaters fremtid?

CulturCommentar:

Først kom den selvbestaltede teaterlovskommission (hvorfor nedenstående signatur ikke kan erklæres aldeles uhildet) med forslaget om "at organisationen Københavns Teater opløses, og at teatrene herefter drives videre med driftstilskud fra scenekunstudvalget, aftalt for 4-årsperioder".

Siden kom det officielle teaterlovsudvalg med rapporten Scenekunst i Danmark – veje til udvikling. Heri foreslås at Københavns Teater enten nedlægges som samlet paraply eller centraliseres yderligere.

De politiske drøftelser efter denne rapport førte til beslutning om en undersøgelse af Københavns Teaters økonomi i forhold til de to skitserede modeller. Denne undersøgelse blev gennemført af et eksternt konsulentfirma (læs Københavns Teater er for dyrt). Undersøgelsen fokuserede udelukkende på

de økonomiske konsekvenser ved at gennemføre de to modeller - i forhold til muligheden for at bevare status quo.

Undersøgelsen siger, at der spares godt 4 mio. kr. ved at nedlægge Københavns Teater og lade en anden myndighed, eksempelvis Kunststyrelsen, varetage tilskuds- og myndighedsarbejdet i forhold til Københavns Teater. Ved at samle til en egentlig koncern, med en samlet kunstnerisk ledelse vil man spare 2 mio. kr.

Efter rapporten er de politiske udsagn ganske samstemmende: nu skal modellerne regnes igennem. Men det er vel at mærke "ikke nogen spareøvelse" - et ganske pudsig politisk udsagn, at den stund konsulentrapporten udelukkende forholder sig til det strikte økonomiske i forhold til i alt 150 arbejdsgange, der er trævlet igennem i Københavns Teater, teatrene og andre samarbejdspartnere.

Konsulentrapportens konklusion er, at der kan spares over 4,2 mio. kr. af det, der sædvanligvis kaldes "fedtlag" - uden at det får indvirkning på selve kvaliteten af teaterdriften. Det er ikke hyppigt, det kulturpolitiske niveau får en så stor besparelsesmulighed foræret - uden at der samtidig er udsagn om alle mulige negative konsekvenser. Rapporten siger i virkeligheden: værsø' her er 4 mio. kr. I kan lave kulturpolitik for.

I forhold til det politiske niveau sædvanlige handleparathed, må man sige, at der er tale om ganske stor forsigtighed, hvad angår Københavns Teater. To på hinanden følgende rapporter, hvoraf den ene er officiel og bestilt af kulturministeren, når frem til, at Københavns Teater skal ændres radikalt - af kunstneriske hensyn. Herefter når en konsulentrapport frem til, at der oven i købet er penge at spare.

Der ligger 4 mio. kr. klar til at prioritere til kunstneriske formål. Hvorfor tøve? Hvorfor flere udregninger?

Arbejdet bør sættes i gang. Kulturministeren bør bede embedsmænd om at udarbejde de modeller, der kan sikre den ønskede kunstneriske frihed, tilskudsmodeller, aftalemodeller, samarbejdsflader etc.

De nuværende resultataftaler for de enkelte teatre under Københavns Teater udløber 30. juni 2011. Nye aftaler skal indgås i år. Da en ny teaterlov tidligst kan vedtages i folketingsåret 2011/2012, vil de nye aftaler indgås i henhold til eksisterende lov, så de vil efter al sandsynlighed være gældende indtil 2015. Den nuværende bestyrelse for Københavns Teater er beskikket indtil 31. december 2013.

Gennemfører man en lovændring for Københavns Teaters vedkommende i 2011/2012, vil den nuværende bestyrelse have godt et år til at lukke og slukke og de nuværende ledelser for de enkelte teatre og yderligere et par år til at indarbejde nye rutiner i forhold til nye offentlige samarbejdspartnere.

Aarhus Teater: "Tartuffe"
Dorthe Hansen Carlsen, Anders Baggesen
instruktion: Oskaras Korsunovas
foto: Rasmus Bæmmer

SOMMERLUKKET

**Cæcilie og Steen skal på opdagelse i det danske sommerland og lukker derfor sekretariatet fra 6. juli – 8. august.
God sommer ønskes I alle!**

